

1899

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

1
B
50

« Τέρπειν ἄμὰ καὶ διδάσκειν »

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 6^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΔΟΚΙΜΑΣΤΗΡΙΑΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΑΡΙΘ. 264-85
35010

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ :

'Αθήναι (αί) τοῦ 'Αδριανοῦ	195
'Ακαδημία (ἡ)	112
'Ακόμη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον	103
'Απὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς ὁδοῦ Κηφισίας	339
'Απὸ τὸν 'Εξώστην	47
Γύρος (ὁ) τοῦ Κήπου	275
Εἰς τὰς Στήλας	183
Εἰς τὴν Δενδροστοιχίαν	175
Εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου	39
Εἰς τὴν ὁδὸν 'Ερμοῦ	3
Εἰς τὴν ὁδὸν 'Ηρώδου	291
Εἰς τὴν ὁδὸν Κοραΐ	71
Εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου	23
Εἰς τὸ Στάδιον	251
'Εν προσκύνημα	95
'Εφηβείον 'Αἰέρωφ	355
Ζάππειον (τὸ)	243
Ἱστορία τοῦ Σταδίου	259
Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λεωφόρου	144
Κίνηρις (ἡ)	307
Κλίμα (τὸ)	379
Λεωφόρος Πανεπιστημίου	56
Μέχρι τοῦ Πανεπιστημίου	63
Νομισματικὸν (τὸ) Μουσεῖον	135
'Οδὸς Κηφισίας	299
'Οδὸς Πατησίων	387
'Οδὸς (ἡ) τοῦ Μέλλοντος	348
Οὐρανὸς (ὁ)	372
Πανεπιστήμιον (τὸ)	79

Σελίς

Πανόραμα (τὸ)	267
Περὶ τὸ Ζάππειον	235
Πρὸ τῶν 'Ανακτόρων	151
Σταθμὸς (ὁ)	411
Φύσις (ἡ)	363
'Ακούσιον Λογοπαίγιον	87

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ, 17, 27, 35,

43, 51, 59, 67, 74, 83, 92, 99,	
106, 115, 123, 130, 139, 147, 154, 162,	
170, 176, 190, 198, 214, 223, 230, 239,	
246, 255, 263, 271, 279, 287, 295, 303,	
310, 319, 326, 334, 343, 351, 359, 367,	
375, 383, 391, 399, 407, 415,	431

'Απάντησις (ἡ)

	111
--	-----

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ :

Διαγωνισμοῦ 57ου (λ ύ σ ε ω ν)	138
" 58ου (λ ύ σ ε ω ν)	286
" 59ου (λ ύ σ ε ω ν)	431
" 60ου (δι η γ ῆ μ α τ ο ς)	104 412
Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Ζωγραφικῆς (μ ε τ ἃ τ ῆ ς β ρ α β ε υ θ ε ῖ σ η ς ε ἰ κ Ὠ ν ο ς)	221
Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Μεταφράσεως ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ	66
" " Μεταφράσεως ἐκ τοῦ γαλλικοῦ	238, 244
Βιργινία Γ. Λυκιαρδοπούλου (μ ε τ ' ε ἰ κ Ὠ ν ο ς)	260
Γαϊδουράκι (τὸ), π α ρ α μ ῦ θ ι	390
Γάτα (ἡ) καὶ ὁ Παπαγάλος, 7 γελοιογραφεῖται	65

Σελ.	Σελ.
Γιαγιά (ή) της Διαπλάσεως 4	Λεοντιδείς (οί) 366
Γιάννης ο Καλοπείριος 342, 347, 358	Λύσις Μαγικών Εικώνων (ἐν τῇ Ἀλλήλογρα- φίᾳ, μετ' εἰκόνας) 43, 75, 115, 215, 246, 334 391
Γνωμικά καὶ Ἀνέκδοτα τοῦ Ἀνανία, ἐμπνευσμένα ἐκ τῶν Ψευδωνύμων. 9, 26, 31, 59, 74 154, 159, 230, 234	ΜΑΓΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ :
Δεκαετής (ὁ) σκαπανεύς 42, 50, 58	Ἄνθρωπος εἰς τὴν θάλασσαν ! 356
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :	Ποῦ εἶνε ὁ βροχός ; 176
Διαγωνισμὸς 58ος (λύσεων). 17	Ποῦ εἶνε ὁ διδάσκαλος ; 284
Διαγωνισμὸς 59ος (λύσεων). 146	Ποῦ εἶνε ὁ καπνιστής ; 4
Διαγωνισμὸς 60ὸς (διηγήματος, μετὰ ἐξ εἰκόνας) 229	Ποῦ εἶνε ὁ Καρνάβαλος ; 83
Διαγωνισμὸς 61ος (Πνευματ. Ἀσκήσεων). 254	Ποῦ εἶνε τὸ Πελεκανόπουλο ; 73, 74
Διαγωνισμὸς 62ος (Λύσεων) 299	Ποῦ εἶνε ὁ Ραφαῆλος ; 40
Δύο Ἐπιστολαί 92	Ποῦ εἶνε τὸ Πελικανόπουλο ; 220
Δώρα (τὰ) τῆς Διαπλάσεως 407	Τί φρεὶν εἶνε αὐτό ; 196
Ἐγγονος (ὁ) τοῦ πάππου του (μετ' εἰκόνας). 176, 184	Μάθημα (τὸ) τοῦ Παπαγάλου (μετ' εἰκόνας). 403
ΕΙΔΙΚΟΝ (τὸ) ΣΕΣΠΑΘΜΑ : 17, 26, 43, 59, 74, 83, 114, 154 213, 275.	Μάντις (ὁ) (Παίγνιδι) 270, 278, 282
ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ Εἰς τοὺς ΔΙΑΔΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ :	ΜΗΝΙΑΙΑ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ :
Ἀγκάθι 300	Ἰανουάριος 41
Ἀλέξανδρος Σ. Κακουράτος 364	Φεβρουάριος 89
Βρασίδας Κ. Δεκαβάλλας 316	Μάρτιος 121
Γεώργιος Ι. Λεωνίτης 276	Ἀπρίλιος 153
Γλυκεῖα Ἑλπίς 104	Μάιος 185
Δημήτριος Α. Γιαννόπουλος 332	Ἰούνιος 237
Ἰωάννης Π. Ἰωαννίδης 388	Ἰούλιος 277
Μαρίκα Χρ. Σαλιάρη 168	Αὐγουστος 309
Νίκος Κ. Βερόπουλος 211	Σεπτέμβριος 341
Παρνασός 423	Ὀκτώβριος 381
Ταπεινὸν Ἴον 136	Νοέμβριος καὶ Δεκέμβριος 427
Εἶμαι ἀτελής 34	Μία Ἐπιγραφή 378
Ἐκθεσίς (ἡ) τοῦ Παρνασοῦ 159	ΜΙΚΡΟΙ ΔΙΑΔΩΝΙΣΜΟΙ :
Ἐκθεσίς (ἡ) τῶν Ἀνθένων 167	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς 91
ΕΝΔΟΣΑ ΠΑΙΔΙΑ :	» Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ 10
Ἀδελφαί (αἱ) Βάλλη (μετὰ 2 εἰκό- νας) 285, 292	» Φωτογραφίας 246, 344
Ἀλίκη καὶ Βέρβα Λίβμαν (μετὰ 2 εἰκό- νας) 144, 151	Ναὺς (ὁ) τοῦ Ποσειδῶνος 374
Μῶδ Μακκάρθου (μετ' εἰκόνας) 24, 32	Νέος (ὁ) Σολομών 363
Τζῶν Στούαρ Δώσων (μετ' εἰκόνας). 57	Ὁδηγὸς τοῦ Συνδρομητοῦ τῆς Διαπλάσεως 11
Χ. Βέρνων Γάρνερ (μετ' εἰκόνας) 396	Παιδικὴ Δικαιοσύνη 356
Ἐν στοίχημα 112	ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ (μετὰ 33 εἰκόνας) 17, 26, 34, 43, 50, 59, 67, 74, 83, 92, 98, 106, 114, 123, 130, 139, 147, 154, 170, 178, 190, 198, 213, 222, 230, 239, 246, 254, 263, 270, 279, 287, 294, 302, 310, 318, 326, 334, 343, 351, 359, 366, 375, 383, 391, 399, 407, 415
Ἐν στοίχημα 213	Παντουράκια (τὰ) τῆς Σταχτοπέπελης 83
Ἐξετάσεις (αἱ) τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων 135	ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ (μετὰ 46 εἰκόνας) 6 25, 33, 40, 48, 53, 61, 72, 77, 88, 97, 101, 109, 117, 129, 137, 141, 149, 161, 165, 177, 181, 196, 211, 217, 226, 233, 244, 252, 257, 268, 273, 281, 293, 297, 308, 316, 321, 329, 340, 345, 366, 360, 372, 377, 388, 393, 401, 409, 421
Ἐξοδα (τὰ) τῆς Δίκης, (Κωμωδία) 403	Πηδηταί (οἱ)
Ἐπιτάφιον 413	ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ. 20, 28, 36, 44, 52, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108, 116, 124, 132, 140, 148, 156, 164, 172, 200, 216, 224, 232, 240, 248, 256, 264, 272, 280, 288, 296, 304, 312, 320, 328, 336, 344, 352, 360, 368, 376, 384, 392, 400, 408, 416, 424
Ἐργασία (ἡ) 90, 96, 105	Προκήρυξις τῆς Διαπλάσεως περὶ νέας αὐτῆς περιόδου. 261, 311
Ζάντος (ὁ) μετὰ 2 εἰκόνας 168	
Ζηλωτὴς τοῦ Ροβινσῶνος (μετ' εἰκόνας). 122	
Ἡλέκτρα 160	
Ἡλίας (ὁ) (Μονόλογος) 65, 72	
Θαυματουργὸν (τὸ) κουτάκι 275	
Θωρηκτὸν δι' ἐράνου παιδίων 371, 382	
Ἰβάνκας (ὁ) 5	
Ἱστορία Ἡμεροδείκτου 9	
Καθρέπτης (ὁ) μετ' εἰκόνας 128	
Καλλιτεχνικὴ (ἡ) Ἐκθεσίς (μετ' εἰκόνας). 318	
Κλήρωσις (ἡ) τῶν Δώρων τῆς Βιβλιοθήκης 109	
Κλήρωσις (ἡ) τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως 292	
Κοινὴ (ἡ) Γνώμη 310, 315, 323	
Κόραξ (ὁ) 201	
ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ :	
8 ^α Κυριακὴ (μετὰ 12 εἰκόνας) 417	
9 ^α Κυριακὴ (μετὰ 8 εἰκόνας) 143	
Λαγὸς (ὁ) καὶ ἡ Ἀλεπού 261, 311	

Σελ.	Σελ.
Πρόσκλησις τῆς Διαπλάσεως πρὸς τακτικὴν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς 398	Ταναγραῖται (αἱ) Κόραι (μετ' εἰκόνας). 127
Πρωτομαγιά 143	Τόκα (ἡ) μετ' εἰκόνας 348
Πῶς θὰ περάσετε εὐχάριστα τὰς διακοπὰς 219, 227	Υἱὸς (ὁ) τοῦ Ἀλεξάνδρου 220
Σημαία (ἡ) (μετ' εἰκόνας) 249	Υπὲρ Πατρίδος (ὁ νέος νόμος τῆς Βιβλιοθήκης). 186
Σκύλος (ὁ) καὶ τὰ λουκάνικα (4 γελοιογραφαί) 32	Υπὲρ Πατρίδος (τὸ) ἐξεδόθη (μετ' εἰκόνας). 289
Στήλη Τιμῆς 302, 318, 326, 334, 351, 374, 399	Χαρμόσυνον Ἀγγελμα 325
Στοιχίμα (τὸ) 230, 235	Χατὴμ-Ταί 403
ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ (νῆπια καὶ μετὰ 12 εἰκόνας) 10, 49, 81, 113, 160, 212, 269, 301, 333, 365, 397, 413	Χειρομάντις (Διάλογος) 119
Στυλιανὴ Α. Πετούχακη (μετ' εἰκόνας) 244	ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ (οἱ) ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, (μετὰ 23 εἰκόνας) 1. 21, 29, 37, 45, 55, 63, 69, 79, 85, 93, 104, 113, 120, 125, 133, 145, 152, 157, 169, 173, 187, 193, 209, 222, 228, 236, 241, 250, 260, 267, 276, 284, 290, 300, 305, 313, 325, 332, 337, 350, 353, 364, 369, 380, 385, 395, 405, 414, 428
Σύλλογος πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων 213	Ψάρευμα (τὸ) τὸ βραβευθὲν διήγημα τοῦ 60οῦ Διαγωνισμοῦ, (μετὰ 6 εἰκόνας) 412
Συνείδησις (ἡ) (νῆπια καὶ διόλογος) 168	Ψηφοφορία (ἡ) μας, παράτασις τῆς προθεσμίας 342
ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ :	
Δέκατον Δελτίον Εἰσφορῶν 67	
Ἐνδέκατον Δελτίον Εἰσφορῶν 263	

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Σελίς	Σελ.
Ἀετὸς καὶ κοῦκος 128	Νάνι τὸ μωρό 403
Ἀηδὸνι (τὸ) 259	Νευτόπουλο (τὸ) 82
Ἄνεμοι (οἱ) 291	Παιδάκι καὶ Χέλι (μῦθος) 315
Ἀνθρακεὺς καὶ Γναφεὺς (μῦθος) 411	Παιδάκι (τὸ) ποῦ πεθαίνει 24
Ἀνομβρία 110	Παῖδι καὶ οὐρανός 42
Ἀποφθεγματικά 246, 301, 358, 387, 397, 411	Παιδικὰ χρέη 151
Ἄχ, Θεέ μου, νὰ μποροῦσα 175	Πάπιες 250
Βάρκα 104	Περσεφόνη 8
Γράμματα 348	Πεταλοῦδα (ἡ) 374
Δυὸ (τὰ) Βαρέλια (μῦθος) 14	Ποταμάκι (τὸ) 54
Ἑλλὰς γλυκεῖα ! 213	Προσευχὴς 81, 91, 95, 111, 122, 127
Διαμαντόπετρα καὶ λιθάρι 424	Προσευχή 294
Εἰκόστον Πρῶτον Ἔτος (μετ' εἰκόνας) 8	Πρωτοτάξιδο (τὸ) 394
Ἐργατικὴ (ἡ) Ἀρκούδα (μῦθος) 363	Πρωτοχρονιάτικες Εὐχὲς 9
Εὐεργεσία-Εὐγνωμοσύνη 342	Σαρόθρου ὑπερφάνεια 65
Ἡμέραι (αἱ) τῶν Μηνῶν 66	Σπουργίτια (τὰ) 87
Θεὸς (ὁ) εἶνε ψηλὰ 347	Σπενὸν (τὸ) τριαντάφυλλο 31
Κολοκαῖρι 183	Στίχοι ἐκ τῆς πείρας ; 17, 50, 72, 82, 137, 167, 218, 238, 259, 286, 323, 365, 372.
Καρνάβαλος (ὁ) 74	Στὸ δρόμο 119
Καταράκτης καὶ Πηγὴ (μῦθος) 299	Τρελὴ κουκλίτσα 330
Κλίμαξ (ἡ) 382	Τριαντάφυλλα (τὰ) 374
Κοιμήσου 50	Τυρλὴ (ἡ) γιαγιά 388
Κορυδαλὸς (ὁ) 227	Φθινόπωρον 307
Λεοντάρι καὶ Ἀλεπού (μῦθος) 112	Χελιδὼν καὶ Κορώνη (μῦθος) 379
Μῆνες (οἱ) 193	Χιόνα (ἡ) 406
Μικρὰ πράγματα, μεγάλα ἀποτελέσματα 98	Ὡραία Πρωτοχρονιά 8
Μικρὸ (τὸ) μου ἀδελφάκι 267	Ὡρα Ἰππύου 361
Μικρὸς (ὁ) μαθητής	

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 280 εἰκονογραφίας καὶ κοσμήματα.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι δραχ. 7. — Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 8

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

Ἐκάστος τόμος (ἓν ἔτος) τῆς Β' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων»

τιμᾶται ἄδευτος φρ. 7. — χρυσόδευτος φρ. 10

[Ἡ Β' περίοδος ἤρχισε τῷ 1894].

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰδίου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιώσεως

Περίοδος Β'.—Τόμ. 6ος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 καὶ 9 Ἰανουαρίου 1899

Ἔτος 21ον. — Ἀριθ. 1—2

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ Η «ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ».—
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΕΟΡΤΗ.— Ο ΙΑΤΡΟΣ ΛΩ-
ΜΟΝΔΟΣ—ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΑ-
ΚΤΥΛΟΥΡΓΙΑ.—ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΒΡΑΝΔΕΒΕΝΗ.

Ἡ Εὐστάθεια αἰ τῆς Ὑπερωκεανίου Ἑταιρείας, (προερχομένη ἐκ Μασσαλίας καὶ διευθυνομένη εἰς Ζαν-ζιβάρην καὶ Δύρβανον), εἶχεν ἀφήσῃ τὸν κόλπον τοῦ Ἀδεν, καὶ ἀπὸ δύο ἡδὴ ἡμερῶν, ἔπλεεν ὀλοταχῶς καὶ αἰσίως ἐπὶ τοῦ ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ.

Ἦτο ἐσπέρα, μετὰ τὸ γεῦμα. Εἰς τὴν πρῶμην ἐδίδοτο μεγάλη φι-
λανθρωπικὴ εἰσφορά, καὶ οἱ ἐπιβά-
ται ὅλων τῶν θέσεων ἐκάθην-
το κατὰ στοίχους κανονικοῦς
ἐνώπιον τοῦ μικροῦ αὐτο-
σχιδίου θεάτρου.

Ὅλοι οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀκίνητοι προσηλωμένοι ἐπὶ τῆς σκηνῆς, — μολοντί κε-
νῆς ἀπόττινων στιγμῶν, — καὶ
ἡ προσοχὴ τοῦ ἀκροατηρίου,
ἡ μέχρι τοῦδε ἀρκετὰ ἀπρόθυ-
μος, ἐφάνη ἐξαίφνης ὡς ἀφυ-
πνισθεῖσα... Ἐπρόκειτο νὰ
ἐκτελεσθῇ τὸ ἐκλυσιτελεῖν μέρος
τοῦ προγράμματος. Μέ-
χρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης οἱ
ἀκροαταὶ εἶχον ἀκούσῃ καὶ
χειροκροτήσῃ—ἀπὸ μεγάλῃν
εὐγένειαν μᾶλλον, — ἓνα Μο-
νέλογον, ἀπαγγελθέντα ἀδε-
ξίως ὑπὸ νεαροῦ Γάλλου,
ἀποφοίτου τοῦ Πολυτεχνείου,
τοῦ κ. Ἐρρίκου Μασσαί—
μὴν σονάταν τοῦ Μπετόβεν,
τὴν ὁποίαν ἐπαίξεν ἡ ἀδελφὴ
τὸν Κοραλία Μασσαί, πολὺ
βίαια καὶ χωρὶς καμμίαν
ἀκρίβειαν—τὸ φλάουτο τοῦ
ἀξιοτίμου κυρίου Βρανδεβένη,
μεγαλεμπόρου ἐκ Μασσαλίας,

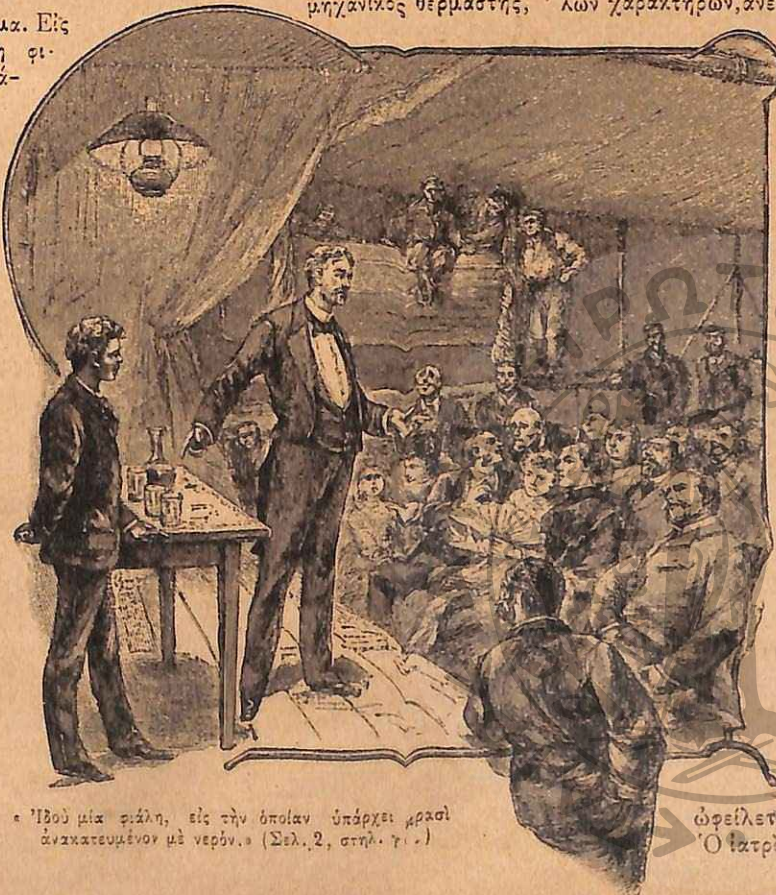
ὁ ὁποῖος ἐξετέλεσε, μετὰ πολλὰς παραφω-
νίας στρουγγώδεις, μίαν συναγωγὴν (π ο ο ρ ρ ῖ) ἀπὸ κάποιον μελοδράμα
καὶ τέλος ἐν ναυτικὸν ἄσμα, τὸ ὁποῖον
ἐμελῆσεν καλοκαθάως μᾶλλον παρὰ
τεχνικῶς αὐτὸς ὁ πλοίαρχος τῆς Εὐ-
στάθειας, ὁ κ. Φρανκέρ. Ὅλα
αὐτά, — καὶ ἄλλα τινὰ τῆς αὐτῆς δυνά-
μεως, — τὸ ἀκροατήριον τὰ ὑποδέχθη
εὐμενῶς καὶ τὰ ἐχειροκρότησεν, ἐπι-
μήσαν μᾶλλον τὰ φιλάνθρωπα αἰσθή-
ματα, παρὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν καὶ
τὴν ἰκανότητα τῶν ἐρασιτεχνῶν. Ὅλοι
ἐγνώριζαν τῶντι, ὅτι ἡ εἰσφορά ἐκείνη ἦ-
το μὴ εὐγενὴς πρόφασις πρὸς συλλογὴν
ἐράνων ὑπὲρ δυστυχῶς οἰκογενείας.
Εἰς τῶν ἀνδρῶν τοῦ πλοίου, ὁ δεῦτερος
μηχανικὸς θερμαστής,

εἶχε φρονεῖν ἐκ τυχαίου δυστυχήματος
εἰς τὸ Ὀδόκον, ὅπου ἡ Εὐστάθεια
εἶχε προσορμισθῇ χάριν ἀνθρακείσεως. Ὁ
φρονεὺς ἄφριε πολυμελὴ οἰκογένειαν,
καὶ ὅλοι οἱ ἐπιβάται τοῦ πλοίου συνεκινή-
θησαν, ἀναλογισθέντες εἰς ποίαν ἀθλι-
ότητα θὰ ἐβύθιζεν ὁ τραγικὸς ἐκεῖνος θά-
νατος τὴν δυστυχὴ τοῦ θερμαστοῦ χήραν,
τὴν μητέρα τεσσάρων ἀνηλίκων ὁρα-
νῶν... Τὴν οἰκογένειαν ταύτην ἐπρόκει-
το λοιπὸν νὰ νάναι οὐκ οὐκ αἱ εἰσπράξεις
ἐκ τῆς εἰσφοράς, τὴν ὁποίαν διοργάνωσεν,
ἐπικαλεσθεὶς τὴν σύμπραξιν τῶν εὐ-
γενῶν ἐπιβατῶν, ὁ πλοίαρχος Φρανκέρ.

Ἀλλὰ τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας
δὲν ἀπετελεῖτο ἀποκλειστικῶς ἀπὸ μου-
σικῆς. Εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ, διὰ μεγά-
λων χαρακτήρων, ἀνεγράφετο: ΜΑΓΝΗΤΙ-
ΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΑ-
ΚΤΥΛΟΥΡΓΙΑ, ὑπὸ
τοῦ ἱατροῦ κ.
ΛΩΜΟΝΔΟΥ.

Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς
εἶχεν ἀφρυνίσῃ τὴν
ληθαργοῦσαν πε-
ριέργειαν τοῦ κοι-
νοῦ. Ὅλοι, μικροὶ
καὶ μεγάλοι, ἐπε-
ρίμεναν αὐτὴν
τὴν στιγμὴν μετὰ
τῆς ἰδίας ἀνυπο-
μονησίας. Τὰ θεά-
ματα ταῦτα, κατὰ
τὰ ὁποῖα ἡ δεξιό-
της καὶ ἡ ἐπι-
στήμη συνεργά-
ζονται πρὸς ἐπι-
τέλεσιν θαυμάτων
ἐκπληκτικῶν, ἔ-
χουν πάντοτε τὸ
πρόνοιον νὰ ἐλ-
κίσουν καὶ τοὺς ἀ-
παθείστερους.

Εἰς τὸν Γεράρ-
δον Μασσαί, νεα-
ρὸν ἐπιβάτην δε-
καεσάρων ἔως
δεκαπέντε ἐτῶν,
ὠφελετο ἡ φαινή ἰδέα.
Ὁ ἱατρὸς Λωμόνδος οὐδέ-

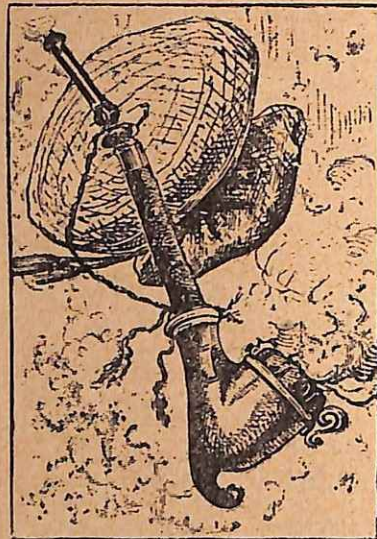
• Ἰδοὺ μία φάλη, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει μασαί
ἀνακατεμένον μετὰ νερόν. (Σελ. 2, στήλ. γ.)

Ἀπὸ ἐδῶ ἄρχισω κ' ἐγὼ τοὺς Ἀθηναίους μου Περιπάτους. Τὸ καλεῖ, βλέπετε, ἡ ἐποχή. Εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἐπισκεφθῶμεν τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ τὴν παρामीον τῆς Πρωτοχρονιάς; Ἀλλ' ὅχι ὁλόκληρον ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἄκρον. Διότι ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα. Τὸ πρῶτον ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Σταθμὸν καὶ τελειώνει εἰς τὴν διασταύρωσιν μὲ τὴν ὁδὸν Αἰόλου. Εἶνε τμήμα μᾶλλον λαϊκόν, ὀλιγώτερον περιποιημένον καὶ πλούσιον, ὀλιγώτερον συγχωόμενον. Τὸ δεύτερον τμήμα, πλουσιώτερον καὶ ἀριστοκρατικώτερον, ἀρχίζει ἀπὸ τὴν διασταύρωσιν τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, περιλαμβάνει τὴν Καπνικαρέαν, — τὸν κομποῦν καὶ ἀρχαιότατον βυζαντινὸν ναῖσκον, ὁ ὁποῖος ἐπικαθήμενος ὡς κόσμημα εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ, — καὶ τελειώνει εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Ἐδῶ εἶνε ὅλη ἡ κίνησις, ὅλη ἡ ζωὴ. Ἐδῶ θὰ ὑπάγω κ' ἐγὼ. . . Τί κόσμος, μὰ τί κόσμος! Τὸ πλῆθος ἀποτελεῖ μίαν συμπαγὴ μάζαν, καὶ πρέπει νὰ προχωρῇ διαγκωνίζων καὶ διαγκωνιζόμενος. . . Καί τι θόρυβος! Τριμνοί, συριγμοὶ κροταλισματα, γέλωτες, φωναί. . . Σωστὸν πανδαιμόνιον. . . Ἀλλ' εἶνε ὠραῖον τὸ θέαμα τοῦ μεγάλου δρόμου, πλημμυρισμένου ἀπὸ τὴν αἰκίνητον μαυρίαν τοῦ πλῆθους, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν σελαχίζου, ὅπως μέσα εἰς καλειδοσκόπιον, ὅλα τὰ χρώματα. . . Καὶ εἰς τὸ βάθος, πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, κλείει τὴν εἰκόνα ὁ σοβαρὸς καὶ μεγαλοπρεπὴς ὄγκος τῶν Ἀνακτόρων, χρυσούμενος ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ θύοντος ἡλίου. . .

Ἀλλὰ δὲν δίδει μόνον ὁ ἥλιος. Δίδει καὶ τὸ ἔτος. Καὶ ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ὁ πολυποίκιλος, ὁ πολυχρῶμος, τὸ προπέμπει δι' ἄλλαλαγαμῶν χαρὰς. . . Καὶ ὁ φαιδρὸς γ α ρ τ ο π ὅ λ ε μ ο ς εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀκμὴν του. Τὰ μικρὰ καὶ ἐλαφρὰ ἐκεῖνα χαρτάκια, — κόκκινα, κίτρινα, πράσινα, λευκά, ἰόχρνα, — πετοῦν ὡς χρυσὰλλίδες τρελλαί, καὶ ἐπικαθύνται εἰς τὰ μαλλιά, εἰς τὰ καπέλλα, εἰς τὰ ἐνδύματα, καὶ στολίζουν τὰς προτομάς μὲ τὰ φανταστικώτερα σχήματα, καὶ στρώνουν τὸν δρόμον πυκνά, καὶ τὸν μεταβάλλουν εἰς δεύτερον οὐρανὸν μὲ ἀπειρίαν ἀστερισμῶν. . . Καὶ ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ θριαμβεῖ. Εἶνε αὐτὴ ἡ ὠραιότερα τῆς στιγμῆς. Οὕτε κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐπισήμων τελετῶν, ὅταν παρατάσσεται στρατὸς καὶ διέρχεται ἐν κομπῇ ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, μεταβαίνουσα εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ δὲν φαίνεται τόσον εὐτυχὴς, τόσον ἐνδοξὸς καὶ θριαμβευτικὴ, ὅσον σήμερον. . .

Ἀλλὰ πόσον μάς ἐκούρασεν αὐτὸς ὁ περίπατος, μὲ τὰ μικρὰ-μικρὰ βήματα, καὶ τοὺς συχνοὺς διαγκωνισμούς. Ἀρκεῖ. Φαίαν

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Νὰ ἡ πίπα! Νὰ ἡ καπνοσακούλα! ποῦ εἶνε ὁ καπνιστής;

Ἀθήναι, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1898.

Φίλατέ μου κ. Ν. Παπαδόπουλε,

Μοῦ γράφεις, ὅτι δὲν δύνασαι νὰ δημοσιεύσῃς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ Γραγιά τῆς Διαπλάσεως ἀρθρῖδιόν μου. Ἀλλ' ἂν μου ἐπιτρέπῃς μίαν ἀπαίτησιν, θὰ ἐπιμείνω καὶ θὰ σε παρακαλῶ θερμότατα νὰ τὸ δημοσιεύσῃς.

Τούτο σοῦ το ζητῶ μὲ τὸ δικαίωμα πιστοῦ φίλου κ' ἐλπίζω δι' ἐξαιρετικῶς τὴν φορὰν αὐτὴν θὰ θυσιάσῃς τὴν μετριοφροσύνην σου καὶ θὰ μου ἐπιτρέψῃς νὰ ἐκφράσω διὰ τοῦ περιοδικοῦ σου τὴν ζωὴν καὶ οὐκὴν ἀγάπην μου πρὸς πρόσ-ωπον σεβαστῶν, καθὼς, δὲν ἀμφιβάλλω, θὰ μευ ἔκαμνες ὁμοίαν χάριν, ἂν συνέπιπτε νὰ εἶχα μητέρα καὶ νὰ ἔγραφα εἰς τὴν Διάπλαιν δι' αὐτήν.

Δέξου κτλ.

Σὺς

Ι. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Η ΓΙΑΓΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

— Καλέ, ἔχει καὶ Γιαγιά ἡ «Διάπλasis» μας;

— Καὶ γιατί ὅχι; Καὶ Γιαγιά μιά φορὰ! . . . Εἶνε καλὴ καὶ ἀγαθὴ, ἔάν ἐκεῖνες τὰς χρυσὰς Γιαγιὰς, ποῦ ἔχουν ὅλα τὰ φρόνιμα παιδάκια. Μὲ τὸ ροδό-κόκκινόν τῆς πρόσωπο, μὲ τὰ κάτασπρὰ τῆς τὰ μαλλιά, μὲ τὴν ὀλόμαυρήν τῆς τὴν νησιώτικη φορεσίαν καὶ μὲ τὸ μαυρομέταξόν τῆς τὸ τσεμπέρι, εἶνε μιά ἀπὸ τὰς ἀγαπημένους Γιαγιὰς, ποῦ τὰς λατρεῖται τὰ μικρὰ τοὺς ἐγγονάκια.

Καὶ ἡ Γιαγιά τῆς Διαπλάσεως δὲν ἔχει μόνον πέντε καὶ δέκα ἐγγονάκια. Ἐχει ἑκατὸ, διακόσια, χίλια, δυὸ χιλιάδες, τρεῖς. . . Πῶς; Σὺς φαίνεται ἀπίστευτο; Καὶ ὅμως εἶνε πολὺ, πολὺ ἀληθινόν.

Ἐγγόνια τῆς Γιαγιὰς αὐτῆς εἶνε

ὅλα τὰ παιδάκια, ποῦ διαβάξουν τὴν «Διάπλαιν». Καὶ εἶνε τόσα πολλὰ, ποῦ μετρημὸν δὲν ἔχουνε. Καὶ τὰ ἐγγονά-κία τῆς αὐτῆς, τὴν ποῦ τὴν ἐγνώρισαν, θὰ τὴν ἀγαποῦν πάρα πολὺ, γιατί, ἂν δὲν ἦταν ἡ Γιαγιά, ἂ, νὰ τὸ ξεύρετε, «Διάπλαιν» δὲν ὀφείλαμε.

Πόσο θὰ ἐμένετε εὐχαριστημένα, ἂν τὴν ἐδλέπατε! Πόσο θὰ ἤσθε εὐτυχεῖς, ἂν τῆς ἐφιλούσατε τὸ χέρι!

Μέσα ἑστὴν οἰκογένεια τῆς «Διαπλάσεως» ἡ καλὴ Γιαγιά μὲ τὴν ἡμερὴ καὶ γελαστὴ φυσιογνωμίαν τῆς, μοιάζει ἔάν τὲς σεβάσμιες καὶ μεγαλοπρεπεῖς γε-ρόντισσες τῶν περασμένων χρόνων, ποῦ ἐγέννησαν τοὺς μεγάλους ἀνδρας τοῦ ἔθνους μας. Εἶνε ὅλη ἀρχοντία, καὶ ὅπου σταθῇ, ὁ τόπος μοσχοβολᾷ ἀπὸ καλωσύ-νην. Μπαίνει, βγαίνει ἀπὸ τὴν μιά ἑστὴν ἄλλη κάμαρα τοῦ σπιτιοῦ τῆς «Διαπλάσεως» καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔως τὸ βράδυ σκορπᾷ ὀλόγυρά τῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Τὸ εἰκονοστάσι τῆς καὶ ἡ ἐκκλησιὰ εἶνε ὁ φωτεινὸς κόσμος, ποῦ ἑαυτὸν ἡ ψυχὴ τῆς εὐφραίνεται. Ἡ ὑγεία καὶ ἡ χαρὰ τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἐγγονῶν τῆς εἶνε ἡ μόνον εὐτυχία ποῦ ζητεῖται τὸν Θεόν.

Ἀπὸ τὸ στόμα τῆς, ὦ, δὲν πιστεύω νὰ βγῇ καὶ ποτὲ πικρὴ λέξις. «Ὅ,τι θὰ εἴπῃς ἡ ἄκακη Γιαγιά ἔς αὐτὸν τὸν κό-σμο θὰ ἦταν μιά ἀτελείωτη προσευχή.

Ναί, τὸ πιστεύω καὶ μοῦ τὸ μαρτυροῦν τὰ μάτια τῆς, τὰ ἐκφραστικὰ καὶ ζωηρὰ τῆς ἴατια, ποῦ μῶλα τὰ γερά-ματά τῆς δὲν ἔχασαν τὴν λαμπρότητά τους. Ἀπὸ αὐτὰ ξεχωρίζω τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀρετῆς τῆς, γιατί εἶνε στιγμὴς ποῦ ἀπὸ τὰ μάτια μποροῦμε νὰ γνωρίσουμε καὶ νὰ ἰδοῦμε τὴν λάμψιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἐναρέτου ἀνθρώπου.

Πρέπει νὰ τὴν ἀκούσετε μὲ πόσον ὀρθοκαὶντικὸν ἐνθουσιασμὸν διηγῆται τὰ συναξάρια τῶν ἀγίων καὶ μὲ πόση κα-τάνυξις ιστορεῖ τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ γνωρίζει, ἔάν ἄληθι-νὸς ἱεροκήρυκας, καὶ ὅς τὰ λέγει γιὰ νὰ δυναμώσῃ τὴν εὐλάβειάν σας καὶ γιὰ νὰ σὰς φωτίσῃ περισσότερο, γιὰ νὰ μὴν παραστρατήσῃ ποτὲ ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ.

Ἐπειτα οἱ συμβουλές τῆς! ὦ, οἱ συμβουλές τῆς, ποῦ ἡ κάθε μιά ἀξίζει κ' ἑνα διαμάντι!

— Ὅθι λέγῃ καὶ παραμυθία; Ἐ, βέβαια καὶ θὰ γνωρίζῃ καὶ παραμυθία, καὶ μάλιστα θαλασσιναί, γιατί ἡ Γιαγιά τῆς «Διαπλάσεως» εἶνε ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴν Ὑδραν, ποῦ ἐγέννησε τό-σας ὀνομαστὲς μητέρες. Ἀλλὰ γιὰ νὰ σὰς πῇ τὰ παραμύθια τῆς, πρέπει νὰ εἶνε βράδυ, καὶ νὰ συνοδεύῃ τὰς κουβέν-τας τῆς τὸ τρίξιμον τῶν ξύλων, ποῦ θὰ καίονται καὶ θὰ φεγγοβολοῦνε μέσα ἐπὶ τζάκι.

Κάθε φορὰ, ποῦ θὰ πάγω εἰς τὴν «Διάπλαιν», πρέπει νὰ τὴν ἰδῶ. Ἡ ὄψις τῆς καὶ ἡ ἀγαθότης τῆς μοῦ φέρνει ἔς τὸν νοῦν μου τὰ παιδικά μου χρόνια καὶ μοῦ θυμίζει ὅλους ἐκείνους, ποῦ μὲ πρωτοαγαπήσανε. Ἐρεῖ πῶς εἶμαι ἕνους, καὶ πόσα γλυκὰ λόγια δὲν μοῦ λέγει γιὰ νὰ μὲ παρηγορήσῃ.

Ἀλλὰ πόσο πικραίνουμαι, ὅταν κρυώνῃ καμμιὰ φορὰ καὶ πέφτῃ ἀρ-ρωστή εἰς τὸ κρεβάτι.

Τὸ σπῖτι τῆς «Διαπλάσεως» ἐκείνην τὴν ἡμέρα εἶνε καταλυπημένο. Τὰ παιδία τῆς καὶ τὰ ἐγγονάκια τῆς κα-ταπικραμένα. Καὶ τὴν περιποιῶνται μὲ τὴν πλεῖδ ἐγκόρδια φιλοστοργία, καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Παναγίας ξα-ναρχίζει πάλι τὴν γαλήνιαν ζωὴν τῆς, ποῦ περνᾷ ἔσάν προσευχὴ ἀόψῃ, καὶ μπαίνει καὶ βγαίνει ἡ εὐμορφὴ καὶ συμπαθητικὰ Γιαγιά ἀπὸ τὴν μιά ἑστὴν ἄλλη κάμαρα καὶ φέρνει παντοῦ εἰρήνην καὶ χαρὰ.

Χαρὰ ἔς ἐκεῖνες τὰς γιαγιὰς, ποῦ ἔ-χουν τέτοια γεράματα. Τιμὴ καὶ ἔς ἐκεῖ-να τὰ παιδία καὶ τὰ ἐγγονάκια, ποῦ ξεύρουν νὰ τὰς λατρεύουν ὅπως τὰς πρέπει.

Ἄν τύχῃ νὰ τὴν γνωρίσετε, θὰ κα-νετε εὐθὺς μιά μετάνοια καὶ θὰ τῆς φι-λήσετε τὸ χέρι καὶ θὰ ζητήσετε τὴν εὐχὴν τῆς. Ἀ, πρέπει νὰ ξεύρετε πῶς εἶνε πολὺ θαυματουργὴ ἡ εὐχὴ τῆς Για-γιὰς. Ἡ κάθε μιά χαρίζει καὶ δέκα χρόνια ζωῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἂν σὰς ἔδινε δέκα εὐχὰς, θὰ ἐγένεσθε Μαρου-σάκια.

Ἀλλ' ἄφου σὰς εἶνε δύσκολον νὰ ἔλ-θετε καὶ νὰ τὴν ἰδῇτε, φιλῶ ἐγὼ τὸ χέρι τῆς ἀπὸ μέρους σας δέκα φορές, καὶ πέρ-νω καὶ σὰς στέλλω ξεχωριστὰ γιὰ τὸν καθένα σας ἀπὸ δέκα εὐχὰς τῆς πολυα-γαπημένης Γιαγιὰς «τῆς Διαπλάσεως».

Εἶμαι βέβαιος πῶς μαζί με τὰς εὐ-χὰς τῶν γονέων σας καὶ τῆς ἰδικῆς σας τῆς Γιαγιὰς καὶ τοῦ παποῦ σας, αὐτὸ τὸ δῶρο θὰ εἶνε ἑνα ἀπὸ τὰ καλ-λίτερα πρωτοχρονιάτικα δῶρα, ποῦ θὰ πάρετε φέτος ἀπὸ τὴν «Διάπλαιν».

Ι. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΟΥ

Εἶχα ὅλην τὴν καλὴν διαθέσιν νὰ ὑπη-ρετήσω πιστῶς τὸν μικρόν μου κύριον. Ἐδεῖξε τόσην χαρὰν ὅταν μ' ἔλαβε! ἐκύτταξε μὲ πόσον θαυμασμὸν τὰς χρυ-σὰς μου ζωγραφίαις καὶ τὸν μυστηριώδῃ, δὲν σκεπασμένον μ. π. λ. ὁ κ. ο. ν. τῶν φύλ-λων μου, μὲ τὸ ἔτος γραμμένον ἀπέξω μὲ κυανὰ ψηφία: 1 8 9 8! μὲ πόσον ἐνδιαφέρον ἐζητοῦσεν ὁδηγίας περὶ τῆς χιήσεώς μου ἀπὸ τὸν πατέρα του, ὁ ὁποῖος μὲ εἶχε χαρῖση εἰς αὐτόν τὰς παραμονὰς τοῦ νέου ἔτους, — ὥστε

ἀμέσως ἠσθάνθην ἀγάπην πρὸς τὸν μι-κρόν μου κύριον, καὶ ἐνόμισα ὅτι ἔπεσα εἰς τὰ καλλίτερα χέρια τοῦ κόσμου. . . Ὅποια πλάνη! . . .

— Ὁ Ἡμεροδείκτης εἶνε χρησιμώ-τατον πράγμα! ἔλεγεν ὁ πατέρας τοῦ Τάκη· ὅς σε μανθάνῃ πολλὰ πράγματα. Θὰ σοῦ λέγῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἔχομεν, ποῖον μῆνα καὶ πόσας τοῦ μῆ-νός, πόσων ἡμερῶν σελήνην, καὶ τὸ κυ-ριώτερον ἴσως διὰ σέ, ποῖαν ἑορτήν. . . Ἐπίσης θὰ σοῦ λέγῃ καθημερινῶς τί ὦραν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ τί ὦραν δύει! δηλαδὴ θὰ σοῦ μανθάνῃ τὸ μέγε-θος τῆς ἡμέρας, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃς εἰς τὴν διάθεσιν σου διὰ νὰ ἐργασθῇς, διὰ νὰ παίξῃς, διὰ νὰ διασκεδάσῃς. . . Θὰ σοῦ λέγῃ πότε θὰ νηστεύσῃς καὶ πότε θὰ πασχάσῃς· πότε θὰ ἔχῃς νὰ συγχαρῇς διὰ τὴν ἑορτήν του τὸν τάδε συγγενῇ σου ἢ τὸν δεῖνα φίλον σου, πότε θὰ δεχθῇς καὶ σὺ συγχαρητήρια, δῶρα, καὶ εὐχὰς· πότε θὰ ὑπάγῃς εἰς τὸ σχο-λεῖον, καὶ πότε θὰ καθύσῃς εἰς τὸ σπῖτι. . . Καὶ τί δὲν θὰ σοῦ λέγῃ καὶ τί δὲν θὰ σε διδάσκῃ αὐτὸς ὁ Ἡμεροδείκτης! Φθάνει μόνον νὰ τὸν περιποιῇσαι καὶ σὺ. Φθάνει μόνον δηλαδὴ νὰ μὴ λησμονῇς νὰ τραβᾷς κάθε πρῶτον ἀπὸ ἑνα φύλλον. Ἄν τὸ ξεχάσῃς κομμίαν φορὰν, ὁ Ἡμε-ροδείκτης δὲν θὰ σοῦ λέγῃ ἄλλ' ἄντ' ἄλλων, δηλαδὴ δὲν θὰ σοῦ λέγῃ τίποτε. Θὰ εἶνε ὅπως τὸ ὠρολόγιον, τὸ ὁποῖον ἐξε-χασες νὰ κουρδίσῃς!

Τὰς πρώτας ἡμέρας ὁ Τάκης ἐτήρει κατὰ γράμμα τὰς ὁδηγίας τοῦ πατρὸς του. Μὲ εἶχε κρεμάσθαι εἰς τὸν τοῖχον, ἐπάνω ἀπὸ τὸ γραφεῖόν του, καὶ κάθε πρῶτον ἐτραβοῦσεν ἀπὸ ἑνα μου φύλλον, ἐδιάβαζε μὲ προσοχὴν τὸ κατόπιν, καὶ ἤξευρε πλέον ὅσα ἔπρεπε νὰ ἤξεύρῃ.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ Τάκης ἔχει ἑνα σπουδαϊκὸν ἐλάττωμα, — τὸ χειρότερον ἐλάττωμα ποῦ εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ δι' ἑνα κύριον Ἡμεροδείκτην. Εἶνε ἀκατά-στατος· δὲν ἔχει οὔτε τάξιν, οὔτε ἀκρί-βειαν, οὔτε μεθοδικότητα εἰς τὴν ζωὴν του. Κάμνει μόνον ὅτι ἐνθυμεῖται, καὶ ποτὲ δὲν ἐνθυμεῖται ὅτι πρέπει. Διὰ τοῦτο μόνον τὰς πρώτας ἡμέρας ἐπῆ-γαμεν καλὰ. Κατόπιν μ' ἐθαυρόνθη καὶ ἤρχισε νὰ μὲ παραμελῇ. Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, καὶ κατόπιν ἐπὶ ἐβδομάδας ὁλοκληρῶς, ἐλησμονοῦσε νὰ τραβᾷ τὸ φύλλον μου, καὶ ὕστερα, διὰ νὰ με-κ α ν ο ν ἰ σ η, ἠναγκάζετο νὰ συμβου-λευθῇ τὸν Ἡμεροδείκτην τοῦ πατρὸς του. Ἀνεκάλυψα μάλιστα ὅτι ἦτο καὶ ἐγωιστὴς, καὶ ἀδίκος, διότι συχνὰ τὸν ἤκουα νὰ λέγῃ:

— Οὐδ' αὐτὸς ὁ Ἡμεροδείκτης! Ποτὲ δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν! Σήμε-ρα π. χ. εἶνε Κυριακὴ καὶ μ' ἔχει ἀκόμη ἑστὴν Πέμπτη!

Ἀλλ' ἐσιώποῦσα καὶ ὑπέφερα μὲ ὑπο-

μονήν. Μόνον μίαν φορὰν ποῦ μ' ἐμούν-τζωσε, — εἶχε δὲ νὰ με ἀλλάξῃ 15 ἡμέ-ρες, — ἐθύμωσα τόσον πολὺ διὰ τὸ ἀδι-κον, ποῦ ἔπεσα κάτω ἀπὸ τὸ καρρὶ μου. Ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ μετενόησα, διότι ὁ Τάκης μ' ἐπῆρε πάλιν καὶ μ' ἐκάρφωσε βαναύστως εἰς τὸν τοῖχον μὲ τέσσερα καρφία, τὰ ὁποῖα μ' ἐσπάραξαν καὶ με ἀσχήμισαν ἀρκετά.

Ἐπειτα καὶ ἑνα ἄλλο. Συχνὰ ὁ Τά-κης εἶχε τὴν περιέργειαν νὰ βλέπῃ ἀπὸ προτῆτερα τί ἡμέραν θὰ ἐπιπτεν ἡ τάδε ἑορτή. Φρ! Φρ! Φρ! Ἀμέσως ἐγύρι-ζεν ὅλα τὰ φύλλα, τὰ ἐξεκολλοῦσε μὲ σκληρότητα, πολλὰ τὰ ἐσχίζε, ἐδλεπεν ὅ,τι ἤθελε, καὶ ὕστερα, ἐπειδὴ τὰ φύλ-λα δὲν ἐστέκοντο πλέον, τὰ ἐκάρφονεν ἐπάνω μου ὅλα μαζί μὲ μίαν καρφί-τσαν. . . Ἀλλ' εἰς τὸ πρῶτον φύλλον μὰ τοῦ ἀνέμου τὰ φύλλα ἐσκορποῦντο δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, καὶ πολλάκις οὕτω, τὴν 15 Ἀπριλίου π. χ. ἐγὼ ἔδειξα 1 Μαΐου! Ὁ κακοαναθερμμένος Τάκης ἐδιπλασίαζε τοὺς θυμούς του καὶ τὰς μοῦντζές του· ἀλλὰ πότος ἔπαιεν;

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἡλθεν ἡ φαινη-ιδέα νὰ μὲ στολίσῃ. . . Εἰς ὅλα τὰ κενά, ποῦ ἄφιναν ἡ ζωγραφίαις μου, ἐπῆρε τὴν πέναν του καὶ ἐζωγράρισεν ἄλλες ζω-γραφίαις — θεῖ μου τί μου τινεζοῦρες! — εἰς τρόπον ὥστε ἔχασα πλέον κάθε χά-ριν καὶ εὐμορφίαν καὶ ἦλθα εἰς χάλι φοβερόν. Τόσον πολὺ μάλιστα, ὥστε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Τάκης μ' ἐσυχάθη, καὶ οὔτε γυρίζει πλέον νὰ με ἰδῇ.

Καὶ ἀπὸ τὰς 16 Δεκεμβρίου δὲν ἄλ-λαξε πλέον τὸ φύλλον μου. Θὰ τελειώ-σῃ τὸ ἔτος, καθὼς φαίνεται, καὶ ἐγὼ θὰ δείχνω ἀκόμη 16 Δεκεμβρίου! Τί τρο-μερὸν διστόχημα δι' ἑνα καλὸν Ἡμε-ροδείκτην, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὅλην τὴν διά-θεσιν νὰ ὑπηρετήσῃ πιστῶς τὸν μικρόν του κύριον!

Τώρα κλαίω, κλαίω. . . Ἡ μου-τζοῦρες ποῦ μου ἔκαμεν ὁ Τάκης, ἀνε-λύθησαν ἀπὸ τὰ πολλὰ μου δάκρυα καὶ ἐσκέπασαν ὅλα τὰ χρυσὰ ἀγγελάκια καὶ τὰ ὠραῖα λουλούδια ποῦ εἶχα. . . Καὶ τὸ οἰκτρὸν μου τέλος πλησιάζει. Ἐν ᾧ εἶχα τὴν ἐλπίδα νὰ ζήσω ἀκόμη ἐν ἔτος τουλάχιστον, — ἂν ὁ Τάκης ἦτο καλὸς καὶ μὲ διεικτροῦσεν ὅπως πρέπει καὶ τὴν Πρωτοχρονίαν μού ἐκολλοῦσεν ἄλλον μ. π. λ. ὁ κ. ο. ν. μὲ τὰς ἡμέρας τοῦ 1899, — τώρα βέβαια, θὰ γοράσῃ ἄλλον Ἡ-μεροδείκτην καὶ ἐμένα θὰ με πετάξῃ εἰς τὸ κάρρον τοῦ σκουπιδοῦ μαζί μὲ ὅλα τὰ ἄχρηστα καὶ δυστυχῆ πράγματα.

Νὰ τί θὰ πῇ νὰ πῶσι κανεῖς εἰς κα-κά χέρια!

Ἀρὰ γε ὁ διάδοχός μου θὰ ἔχῃ καλ-λιτέραν τύχην; — Ἄν μὲ τὸ νέον ἔτος φρονιμεύσῃ ὀλίγον ὁ Τάκης — ἴσως!

ΦΟΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΩΣ ΜΙΑ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ
ΟΛΙΓΟΝ ΒΑΛΕΙΝ ΝΑ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΟΛΕΘΡΩΣ
ΤΗΝ ΠΕΡΙΝ ΕΝΟΣ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΟΥ ΙΠΠΟΤΟΥ

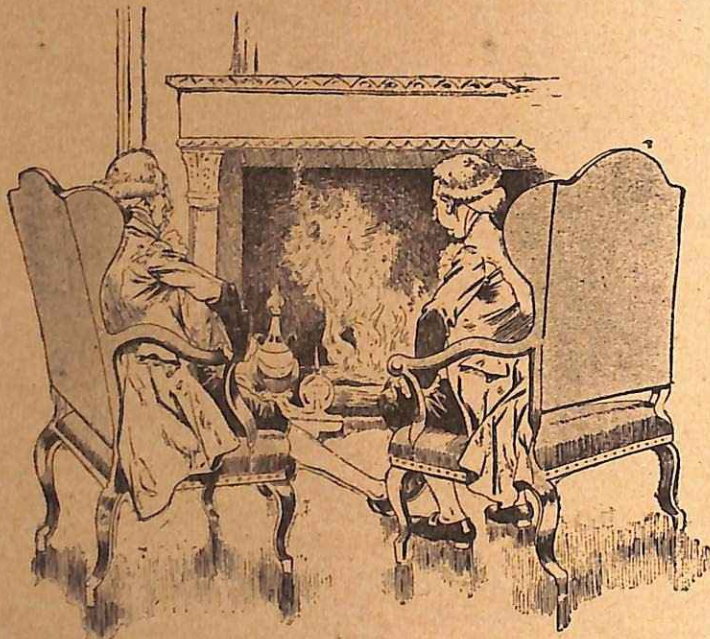
Μολοντί ητο ἡ 1 Ἀπριλίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1810, ὁ καιρὸς δὲν εἶχε ζεστόν, ἀκόμη ἀρκετά, καὶ διὰ τοῦτο ὁ καλὸς Γιακουμῆς (καλὸς ὑπηρέτης, ἐννοῶ) εἶχεν ἀνάψῃ δυνατὴν φωτιὰν εἰς τὴν κομψὴν ἐστίαν, τὴν λεπτότατα ἐπεξεργασμένην ἐπὶ ρυθμῷ Λουδοβίκου ΙΕ'. Γλυκεῖα καὶ εὐχάριστος θερμότης διεχύνετο εἰς τὸν μεγάλον ἀλλὰ κατὰ κλειστον δωμάτιον, καὶ ὁ εὐγενέστατος Ἰππότης Νέστωρ-Κελάδων-Ρουφίνος-Δοκτροβὲ Λεβαρδαῖ Δε Σαῖν-Ροκαντέν, (ἰδικὰ τοῦ ὅλα αὐτὰ τὰ ὀνόματα!) εὐρίσκειτο νωχελῶς ἐξηπλωμένος ἐπὶ εὐρείας πολυθρόνας βυσσινόχρους, καὶ διπλωμένος καλὰ με βαρὺν μεταξωτὸν ἐπενδύτην, χρώματος φύλλου. Ὁ ἀγαθὸς εὐπατρίδης ἐθερμάνε τὰς εὐγενεῖς του κνήμας — τὰς ἀριστοκρατικῶς ισχνάς, ὅσον καὶ τὰ σκέλη τῆς παρὰ τὴν ἐστίαν πυράγρας, — μετ' ἑποφάνῃ εὐχαρίστησιν, ῥοφῶν συγχρόνως μετ' ἀπόλαυσιν καὶ τὸν εὐώδη καφέν, τὸν ἀπαράιτητον μετὰ πλούσιον γεῦμα, ἀπὸ φλυτζανίων ἐκ διαφανοῦς πορσελάνης τῆς Κίνας, κατασκευασθὲν εἰς τὸ Οὐράνιον Κράτος ἐπίτηδες διὰ τοὺς Σαῖν-Ροκαντέν, ὡς ἐμαρτύρουν τὰ οἰκίσματα τῆς οικογενείας, τὰ ὅποια ἐρεχόσθημα τῆς υπερηφάνως ὅλα τὰ κομμάτια ῥον ὑπερηφάνως (σε ρ β ἱ τ σ ι ο υ.)

Ὁ Ἰππότης δὲν ἐπρόφερε λέξιν, ὁ δὲ φίλος του καὶ τακτικὸς συντροφός του, ὁ κύριος Ἐπισκοπικὸς Ἐπίτροπος Παλουάζος, τὸν ἐμμεῖτο εἰς τοῦτο πιστῶς.

Θὰ ἐννοήσετε εὐκλῶς τὸ μὴ ζῶηρον τῆς μεταξὺ τῶν δύο γηραιῶν φίλων συνομιλίας, ἂν σας εἴπω, ὅτι ἀπὸ εἰκονοπειναιτίας ἤδη, τακτικὰ καθημέραι καὶ μετ' οἰονόηστος καιρὸν, ὁ Παλουάζος καὶ μετ' οἰονόηστος καιρὸν τοῦ Σαῖν-Ροκαντέν, καὶ ἦν συνηθὴν ἀκριβῶς ὅλα τὰ ὀρολόγια τῶν γειτονικῶν ἐκ-

κλησιῶν ἐσήμεινον τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ μεσημέριον.

Εἰς διάστημα τόσο μακροῦ χρόνου, ὅλα τὰ θέματα πρὸς συνομιλίαν καὶ συζητήσιν εἶχον ρυθμικὰ ἐξαντληθῇ, καὶ αὐτὴ ἡ πολιτικὴ ἀκόμη ἐλαχίστας ἀφορμὰς λόγων παρήχε, διότι περιωρίζοντο, συμφωνήσαντες καὶ οἱ δύο, εἰς τὸ νὰ καταρῶνται τὸν «Ναπολέοντα Βουοναπάρτην» — ὅπως τὸν ἔλεγον οἱ ἄγριοι του, — καὶ νὰ διακηρύττουν ὅτι ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος ΙΗ' δὲν θὰ ἐδράδυνε νὰ ἐπανέλθῃ, διὰ νὰ διώξῃ τὸν Ἀρπαγα καὶ νὰναλάβῃ διὰ τῆς βίας τὸν θρόνον τῶν πατέρων του, τὸν ὅποιον ἐβεβήλωνε τώρα τὸ Τέρας τῆς Κορσικῆς. . . Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς δὲν

Οἱ δύο φίλοι ἀνελάμβανον τοὺς σιωπηλοὺς ρεμβασμούς των πρὸ τῆς ἐστίας. (Σελ. 6, στήλ. β'.)

ἐσπευδε ποσῶς νὰ το πράξῃ, ἡ συνομιλία ἐφθινε μοιραίως, καὶ οἱ δύο φίλοι ἀνελάμβανον τοὺς σιωπηλοὺς ρεμβασμούς των πρὸ τῆς ἐστίας, ἡσυχιοὶ καὶ εὐδαίμονες, λαμβάνοντες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ ἀπὸ μίαν πρέζαν ἐκλεκτοῦ ταμβάκου, ἡ ὅποια κάποτε ἐπροκάλει χαριτωμένα παρνίσματα.

Ἐν τούτοις τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ τὰς δυόμισιν, ὁ Γιακουμῆς, ὁ γηραιὸς ὑπηρέτης τοῦ Ἰππότου, ἔκρουσε δειλῶς τὴν θύραν, καί, — πρᾶγμα πολὺ ἀσυνείηστον, — ἐδειξεν ὅτι εἶχε νὰνακοινώσῃ κάτι σπουδαῖον εἰς τὸν κύριόν του.

— Σὺ εἶσαι, Γιακουμῆ; εἶπεν ἐκπληκτὸς ὁ Σαῖν-Ροκαντέν. Τί τρέχει; Μήπως ἐπιάσε φωτιά τὸ σπίτι;

— Κάθε ἄλλο, κύριε Ἰππότα, δόξα σοι ὁ Θεός!

— Τότε λοιπὸν τί θέλεις; Μοῦ

φαίνεσαι κάπως ταραγμένος. . . Μίλησε λοιπὸν, ξάναο!

— Ἀπέξω εἶνε δύο . . . δύο ἄνθρωποι, ποῦ ἐπιθυμοῦν νὰ ὁμιλήσουν εἰς τὸν κύριον Ἰππότην. . .

— Εἰς ἐμέ! ἀνέκραξεν ἀναπηδῶν ἐντρομος ὁ Σαῖν-Ροκαντέν, ἐνῶ ἡ φουσκωμένη κοιλία τοῦ κ. Ἐπιτρόπου ἤρχισε νὰ κινῆται σπασμωδικῶς, (σημεῖον τῆς μεγάλης ἐκπληξέως τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς).

— Εἰκοσιπέντε ὁλόκληρα χρόνια ἔχει νὰ μου ἔλθῃ ἐδῶ ἐπίσκεψις! ἔξηκολούθησεν ἐν ἀπορίᾳ ὁ οἰκοδεσπότης.

— Ἀ, ἐξέλασα νὰ σας εἴπω, αὐθέντα, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐπισκέψεως! εἶπε τότε ὁ γηραιὸς ὑπηρέτης.

— Ἀλλὰ; . . . Πάλιν δὲν ἐννοῶ!

— Δὲν εἶνε ἄνθρωποι αὐτοὶ γὰρ νὰ κάμουν ἐπίσκεψιν ἑς ἓνα Ἰππότην, ἐξηγήθη ὁ Γιακουμῆς. Εἶνε δύο στρατιῶται.

— Στρατιῶται; Τί εἶπες; Ἐγὼ δὲν ἔχω σχέσεις μετ' ἐτοῖα ὑποκείμενα. Βγάλε μετ' ἐξω ἀπὸ τὴν πόρτα, σὲ παρακαλῶ. Ὅχι ἔκαμαν κανένα λάθος, ποῦ ἦλθον ἐδῶ. Ὅχι εἶνε μεθυσμένοι χωρὶς ἄλλο!

— Μ' ὅλο τὸ σέβας ποῦ ἔχω ἑστὸν αὐθέντη, ἀντίπερ ὁ ὑπηρέτης, ὅα του παρατηρήσῃ ὅτι ἐγὼ μόνος δὲν εἶμαι ἀρκετὸς νὰ βγάλω ἔξω διὰ φαντάρους. . . Δὲν εἶνε ἀπὸ ἐκείνους, ποῦ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ τοὺς κακομεταχειρισθῇ εὐκολα. Μιλοῦν μὴ πολὺ παράξενον γλῶσσαν, καὶ ἐδήλωσαν πῶς δὲν φέγγουν ἀπὸ τὸ σπῆτι, πρὶν ἰδοῦν τὸν κύριον Ἰππότην τὸν ἴδιον, καὶ τοὺς ὁμιλήσουν. . .

— Ἐ, πῶς σας φαίνονται αὐτά, κύριε Ἐπισκοπικὲ Ἐπίτροπε;

— Εὐρὺν κ' ἐγώ; εἶπεν ὁ Παλουάζος. Ἰσως θὰ ἦτο φρονιμώτερον νὰ μὴ μεταχειρισθῇ κανεὶς βίαν. . . μετὰ δύο γλυκὰ λόγια. . . Ἰσως. . .

— Εἰσθε λοιπὸν τῆς γνώμης, ὅτι πρέπει νὰ τοὺς δεχθῶ; ἠρώτησεν ὁ Σαῖν-Ροκαντέν.

— Νομίζω ὅτι αὐτὸ θὰ ἦτο πειθ.

Καὶ ὁ κ. Ἐπισκοπικὸς Ἐπίτροπος ἐσταμάτησε, διότι ὅταν ἦτο συγκεκινημένος, ποτὲ δὲν κατάρθωνε νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν του.

— Πεῖθ φρόνιμον θέλετε νὰ πῆτε;

— Ναί, καὶ ἂν ἤμουν εἰς τὴν θέσιν σας, θὰ τοὺς. . .

— Ἐδεχόμενον, συνεπλήρωσεν ὁ Ἰππότης. Πολὺ καλὰ. Γιακουμῆ, φέρε μου ἐδῶ τὸ στράτευμα, ποῦ περιμένει ἀπέξω, καὶ μὴν ἀπομακρυνθῇ, μήπως καὶ σε χρειασθῶ.

Ὁ ὑπηρέτης ἐξῆλθε, καὶ πάλιν ἐφάνη, ἀνοίγων καὶ εἰσάγων τοὺς παραδόξους ἐπισκέπτας, μετὰ τὴν πλέον καταφανῇ περιφρόνησιν.

— Καλημερὺνδία σας, κύριοι, κυρίες καὶ ὅλη ἡ συντροφιά! Εἰσθε καλά; Ἐμεῖς καλὰ, δόξα σοι ὁ Θεός, καθὼς καὶ ὅλο τὸ πλήρωμα. Καλὰ καὶ σας εὐχαριστοῦμε. Ὡρα καλὴ, ἄερας ἔστ' ἀπὸ τὴν πόρτα σας, καὶ ὁ Θεὸς βοηθός! Ἀμήν!

Τὴν σύντομον αὐτὴν δημηγορίαν ἀπήγγειλε μετ' ἐνθουσιασμοῦ φωνήν, ἀλλὰ προφανῶς μετὰ πολὺ καλὰς διαθέσεις, καὶ χωρὶς νὰ πάρῃ διόλου ἀναπνοήν, ὁ ἑνας ἀπὸ τοὺς δύο ἐπισκέπτας, κοντὸς, κόκκινος, μετὰ τὸ πρόσωπον αὐλάκωμένον ἀπὸ πλῆθος οὐλῶν, ταλαντούμενος κατὰ τὸ βάδισμα ὡς πάτια, καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ συντρόφου του, ὑψηλοῦ καὶ σιωπηλοῦ, ὁ ὁποῖος ἐσαλεύετο καὶ αὐτὸς βαδίζων, ὡς ἐν τρικυμίᾳ, ὥστε ἡ θέα των ἡμιποροῦσε νὰ προξενήσῃ ναυτίαν εἰς τοὺς ἔχοντας στόμαχον κάπως λεπτόν.

Καὶ οἱ δύο ἔφερον τὴν λαμπρὰν στολὴν τῶν Πεζοναυτῶν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Φρουρᾶς, κυανοῦν ἀμπεχόνον με κίτρινα σιρῆτια, πανταλόνιον τοῦ ἰδίου χρώματος, καὶ σπάθην κυρτήν ἐκράτουν δὲ εἰς τὴν χεῖρα τὸ πανύψηλον κράνος των, τοῦ ὁποῖου τὸ γιγαντιαῖον ἐρυθρὸν πτερὸν ἐσάρωνε τὸ δάπεδον, εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἔμνευε πλέον οὔτε ἔχοντες κονιορτοῦ.

— Κύριοι, τοῖς εἶπεν ὁ Ἰππότης μετ' ἐνθουσιασμόν εἰρωνικόν, λάβετε τὴν καλωσύνην, σὰς παρακαλῶ, νὰ μου ἐξηγήσετε τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς σας καὶ τὸν λόγον, διὰ τὸν ὅποιον ἐπιμένετε τόσο νὰ με ἰδῆτε.

— Σεβαστέ μας καὶ ἐκλαμπρότατε αὐθέντα, ἀπεκρίθη πάλιν ὁ πρῶτος Πεζοναυτὴς (ὁ ὁποῖος, φαίνεται, ὠμίλει ἐξ ὀνόματος καὶ τῶν δύο.) Πρέπει πρῶτα νὰ σας ἐξηγήσω ποῖοι εἴμαστε. Ἀρχίζω ἀπὸ τὸν ἐαυτόν μου, ἀφ' οὗ, καθὼς βλέπετε, ἔχω καὶ τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς τὸ στήθος τὸ μετάλλιον, μετὰ τὸ ὅποιον εὐδόκησε νὰ με τιμῇσῃ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεὺς, διὰ διάφορα ἀνδραγαθήματα καὶ ἄλλα πολέμικα κατορθώματα. . . Ὀνομάζομαι Γιάννης-Πολύδημος, Ριφολέτος ἢ Παπαφίγκος, δουλὸς σας ταπεινότητος, καὶ εἰς τὰς διαταγὰς σας. Ὁ σύντροφός μου ἀπ' ἐδῶ, ὀνομάζεται Μιχάλης Λαζουρέκος, δουλὸς σας ταπεινότητος καὶ τοῦ λόγου του, ναυτὴς δὲ καὶ στρατιώτης ἀνδρείος καὶ ἱκανότατος, ποῦ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ βάλῃ χεῖρι οὔτε. . .

— Μετὰ συγχωρεῖτε, φίλε μου, διέκοψεν ὁ Σαῖν-Ροκαντέν ὑποθέτων ὅτι δὲν ἐλάβατε τὸν κόπον νὰ ἔλθαιτε ἐδῶ, διὰ

νὰ μου διηγηθῆτε τὴν βιογραφίαν τοῦ κ. Λαζουρέκου. . .

— Ἐχετε δίκην, σεβαστέ μας αὐθέντα, καὶ ὅχι ἔλλω ἀμέσως εἰς τὰ πράγματα! ἀπήντησεν ὁ Παπαφίγκος, ὁ ὁποῖος τώρα ὀλονὲν ἐρροφούσε μίαν πρέζαν ταμβάκου, πότε δεξιᾷ πότε ἀριστερᾷ, χωρὶς ὅμως νὰ διακρίνεται καθόλου. Ἄν ἐλάβαμε τὸ θάρρος νὰράξουμε καὶ νὰγκυροβολήσουμε ἐπὶ ἐντιμολιμῶνι σας, τὸ ἐκάμαμεν μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ σας εἰποῦμε πράγματα ποῦ σας ἐνδιαφέρουν πολὺ. Σὰς παρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ κλείσετε καλὰ τὸ ἀμπάρι σας, καὶ νὰνοῖξετε μόνον τοὺς φλόκους σας. . .

— Τί λέει; εἶπεν ὁ Ἰππότης ἐκπληκτός.

— Θέλει νὰ εἴπῃ, ἐπιθύρουν εἰς τὸ αὐτί του ὁ κ. Ἐπίτροπος (ὁ ὁποῖος ἐννοοῦσε καλλίτερα τὰς νευρικές μεταφορὰς, διότι εἶχε ἀναγνώσῃ μερικὰ νευρικά μυθιστορήματα, καὶ μάλιστα τὰ «Εἰς τὴν Θάλασσαν!» ὅθι εἶπῃ ὅτι πρέπει νὰ σιωπήσετε καὶ νὰ τον ἀκούσετε.

— Ἐμπρὸς λοιπὸν, ἐξηκολούθησεν ὁ Πεζοναυτὴς. Ἐγὼ τώρα τραβῶ ἴσια γὰρ τὸ κύριον ζήτημα. Σία κι' ἀράξαμε! Φαίνεται, αὐθέντα μου, ὅτι εἴχατε κάποτε, σὲ παρσμένους καιροὺς, μίαν ἀδελφή. . .

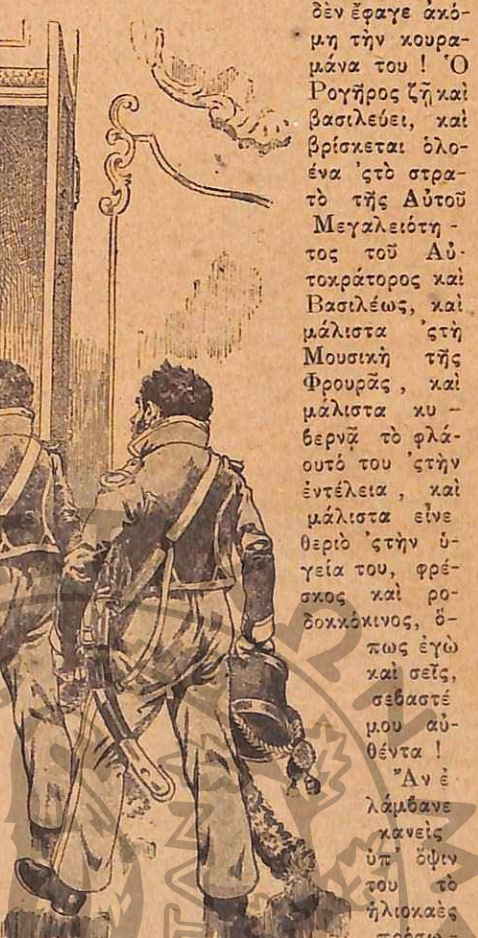
— Κύριε, ἀπήντησεν ὁ Σαῖν-Ροκαντέν εἰς ἄκρον συγκινημένος, ἂν δὲν ἔχατε καμμίαν σοδαρὰν εἰδῆσιν νὰ μου ἀνακοινώσετε, ἀφορῶσαν τὴν δυστυχίαν μου ὅσον τὴν ἑαυτοῦ συγγενεῖς της, θὰ μου κάμετε μεγάλην χάριν νὰφῆτε αὐτὸ τὸ θέμα, τὸ τόσῳ λυπηρὸν δι' ἐμέ. Ἡ δυστυχὴς ἀδελφὴ μου ἀπέθανεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καθὼς καὶ ὁ σύζυγός της καθὼς καὶ ὁ υἱός της, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Μεταναστεύσεως. Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ μεγαλητέρα λύπη τῆς ζωῆς μου, διότι αὐτὴ ἡ ἀδελφὴ ἦτον ἡ μόνη μου ἀγάπη εἰς τὸν κόσμον καὶ ἡ μόνη μου ἐλπίς.

Καὶ ὁ Ἰππότης ἔσυρε ἀπὸ τὴν τσέπην τοῦ λεπτοῦ μανδύλιον ἀπὸ βατίσταν καὶ ἐσπόγγισε παχὺ δάκρυ, ρέον κατὰ μῆκος τῶν κάπως ἀπεξηραμένων παρειῶν του.

— Τότε φαίνεται, ἐξηκολούθησεν ὁ Παπαφίγκος, ὅτι τὰ νέα ποῦ σας φέρνω σας ἐνδιαφέρουν πολὺ. Ὁ δουλὸς καὶ ἡ δούκισσα Νοαρ. . . Σταθῆτε μὴ στιγμὴ νὰ θυμῶθ' τὸ ὄνομα. . .

— Νοαρμὸν.

— Μάλιστα, τὸ ἤυρατε! Λοιπὸν ὁ δουλὸς καὶ ἡ δούκισσα Νοαρμὸν ἀπέθαναν, καθὼς εἶπατε καὶ τοῦ λόγου σας. Ὁ μούστος των ὅμως, ὁ Ρογήρος, ὁ ὅχι αὐτὸς δὲν ἔφαγε ἀκόμη τὴν κουράμνα του! Ὁ Ρογήρος ζῇ καὶ βασιλεύει, καὶ βρίσκεται ὀλοένα ἔσθ' ἐστὶν αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ Βασιλέως, καὶ μάλιστα ἔστ' ἐστὶν Μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς, καὶ μάλιστα κυβερνᾷ τὸ φλάουτο τοῦ ἑστῆ ἐντέλεια, καὶ μάλιστα εἶνε θερίδ' ἐστῆς ὑγείας του, φρέσκος καὶ ῥοδοκόνικος, ὅπως ἐγὼ καὶ σὺς, σεβαστέ μου αὐθέντα!

Ἄν ἐλάμβανε κανεὶς ὑπ' ὄψιν τοῦ ἑλαιοκάς πρὸς ὅσον τοῦ ναυτοῦ καὶ τὰς ἐξῆρας καὶ ρυτιδωμένας παρειὰς τοῦ Ἰππότου, θὰ εὕρισκε βέβαια τὸ ἐγκώμιον πολὺ ἱσχνόν. Ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς Σαῖν-Ροκαντέν δὲν ἔκαμε παρομοίαν σκέψιν, καὶ ἀνέκραξε:

— Πέ μου λοιπὸν ποῦ εἶνε, ποῦ εἶνε ὁ Ρογήρος μου, τὸ παιδί μου — διότι τώρα εἶνε παιδί μου, — θέλω νὰ τὸν ἰδῶ ἀμέσως.

— Ἰσα-ἴσα γι' αὐτὸ κ' ἐμεῖς ἀγκυροβολήσαμε ἔσθ' ἡμεῖς σεβαστέ

μας αὐθέντα! ἀπήνησεν ἀτάραχος ὁ Παπαρίγκος. Τώρα θά σας διηγηθῶ τὰ πράγματα μετὰ τὸ νῆ καὶ μετὰ τὸ σῆμα.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ γλῶσσα τοῦ καλοῦ Πεζοναύτου, μεθ' ὅλα τοῦ τάνευσις-ή-τητα ρητορικὰ χρίσματα, γίνεται ὁλοὺν σκοτεινότερα, μετὰ τοὺς πολλοὺς ναυτικούς ὅρους καὶ τὰς μεταφοράς, θά τον ἀντικαταστήσωμεν πρὸς σιγὴν καὶ θά διηγηθῶμεν ἡμεῖς καθαρώτερα καὶ σαφέστερα τὰ περιστατικά, τὰ ὅποια τόσον ἐνδιαφέρουν τὸν ἱππότην Σαῖν Ροκαντέν.

Ὀλίγον καιρὸν πρὸ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ἡ Ὀδέττη, ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἱππότη Σαῖν Ροκαντέν, εἶχεν ὑπανδρευθῆ τὸν δούκα Νοαρμών. Ἐπὶ τῆς Τρομοκρατίας, ὅτε ὀλίγον ἐλείψε νὰ συλληφθῶσιν, — ὅπως τόσοι ἄλλοι εὐγενεῖς, — εἶχον ἀπέλθῃ ἐσπευσμένως εἰς Ἰσπανίαν, ὅπου καὶ ἐγκατεστάθησαν, ἀναμένοντες τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐπανέλθουν εἰς Γαλλίαν.

Ἀπὸ τὴν βίαν τῆς φυγῆς, ὁ δούξ δὲν εἶχε προφθασῇ νὰ ἐκποιήσῃ τὰ κτήματά του καὶ νὰ συμπαραλάβῃ ὅλην τὴν περιουσίαν του, ἡ ὁποία θεωρεῖτο ὡς μία ἀπὸ τὰς σημαντικωτέρας τῆς ἀρχαίας γαλλικῆς ἀριστοκρατίας. Μόλις ἐπρόφθασε νὰ πάρῃ μαζί του ἓν μικρὸν χρηματικὸν ποσόν, διὰ τοῦ ὁποίου ἠμπόρεσαν νὰ ζήσουν μετρίως ἐπὶ τινα ἔτη.

Οἱ Νοαρμών εἶχον ὡς ἐπιστάτην ἓνα κάποιον Ἀδαλβέρτον Ρενώ, ἄνθρωπον μετὰ πολὺ ὀλίγον συμπαθητικὴν φυσιογνωμίαν, κοντόχονδρον, μετὰ γενειάδα ἀτακτον καὶ μισοπόλιον, μετὰ φωνὴν ὀξεῖαν ὡς παιδίου βραχνου, ψεύστην ὅπως ὁ ὅρις τοῦ Παραδείσου καὶ κατεργάρεν πρῶτης τάξεως.

Πολλάκις ὁ δούξ ἠθέλησε νὰ τον διώξῃ ἄλλ' ἐκεῖνος κατῴρθη πάντοτε νὰ συγκινήσῃ τὴν δούκισσαν μετὰ τὰς ἱκεσίας του καὶ μετὰ τὰς ὑποσχέσεις του, καὶ οὕτως ἔμενεν.

(Ἐπεὶ συνέχεια)

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Jacques Lemaire]

ΩΡΑΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

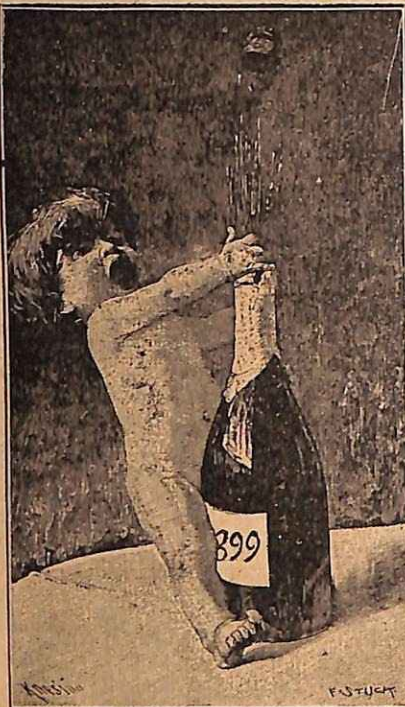
Παντοτείνᾳ, Πρωτοχρονιά, χιλιάδες δῶρα δίνεις καὶ μέτ' ἐστὶ βαρυχειμωνιά Ἐλπίδες μᾶς ἀφίνεις.

Μὰ ἐφέτος εἶσαι χωριστή... γιὰτ' φορεῖς Σημαία, ποὺ ἡ Δόξα, φίλη μας πιστή, ζωγράφισεν ὠρᾶτα.

Κ' ἔχεις ἐστὶν κόρη Ἀυγερινὸ μέτ' ἐστὶς Ἀύγης τὸ χρῶμα καὶ σὺν τὸ κύμα γαλανὸ τὸ Ἑλληνικὸ σου σῶμα!

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ

Ζήτω! Ἀνοίγω τὴ σαμπάνια
μετὰ χαρὰ καὶ περιφάνεια!
Ἡ Διάπλασίς μας φέτος
μπήκε 'στὰ εἰκοσιένα...
'Στὴν ὑγείᾳ της! Νὰ μας ζήσῃ
χίλια χρόνια εὐτυχισμένα!

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ

«Ἐμπρός! τῆς λέγει ὁ Ἐρμῆς,
τὰ βάσανά σου παύσανε·
συγκινήθησαν οἱ Θεοὶ
τῆς Δήμητρας τὸ θρήνο,
τὰ μάτια τῆς μαυνοῦλας σου
πολὺ πικρὰ ἐκαύσανε,
κ' εἶπεν ὁ Ζεὺς: «τελείωσε,
τὴν κόρη σου τὴ δίνω».

Πετὰ ἡ κόρη ἀπὸ χαρὰ,
τὸν Πλούτωνα ἀφίνει,
καὶ φεύγει ἀπὸ τὸν νεκρὸν
τὰ σκοτεινὰ βασίλεια·
βλέπει τὸ φῶς, καὶ δάκρυα
εὐγνωμοσύνης χύνει,
ἐσχνα' ἐστὶν τὴν τὴν χαρὰ,
τὰ σκότ' ἡ ἀνῆλθα.

Ὅλα καινούργια τὰ θαρρεῖ
τῇ γῇ τὴν ἀνθισμένην
τώρα νομίζει ἀληθινὰ
πῶς τὴν ἐπρωτογνώρισε.
'Στῆς μάνας τῆς τὴν ἀγκαλιά,
ποῦ τὴ γλυκοῦσταιναι
τὸ φοβερό της ἄρπαγα,
χαρούμενη συγχώρησε.

Ἐπάνω, κάτω, ἐδῶ κ' ἐκεῖ
τρέχει 'στὴ γῇ, 'στὸν οὐρανὸ.
Νεράιδες, νύφες καὶ θεοί,
τὴν κρυφοκαμαρώνουνε.
Τὰ δλοξανθὰ τῆς τὰ μαλλιά
θαρρεῖς χρυσάφι ἀληθινὸ,
τὰ μάτια τῆς τὰ γαλανὰ,
τὸν ἥλιο τὸν θαμπόνουνε.

Τῶν ἀθανάτων τὴ ζωὴ—
ζωὴ γλυκεῖα—τὴν χαίρεται
καὶ εὐλογεῖ τὴν τύχη της
γιὰ τὴν ἀθανασία της...
Μὰ ἔξαφνα τὸ πνεῦμά της
'στὸν Ἄδην πάλι φέρεται,
καὶ βλέπει μαῦρο σύννεφο
'εἴτ' ἡν τὴν εὐτυχία της!

«Παιδί μου, πῶς ἐχλώμιασες;
—λέγει ἡ μάνα, — τί ζητεῖς;
καὶ οὐρανὸ ἢ Δήμητρα,
καὶ γῇ θά καταστρέψῃ.
Ν' ἀνθίζουν θέλεις λούλουδα,
ὅπου τὸ πόδι σου πατεῖ;
ἢ γαλανὴ ἢ θάλασσα
μὴ θέλεις νὰ στερέψῃ;

«Γιὰ σένα, ἡ μανούλα σου
θά γίνῃ παντοδύναμη!
ἢ Ἦρα μὴ σὲ πίκρανε;
μὴ ζήλεψες τὴν Ἀθηνᾶ;
Τῆς μάνας καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς,
φοβήθηκε τὴν δύναμι,
γι' αὐτό, ἀπ' τὰ βασίλεια
σὲ λύτρωσε τὰ σκοτεινὰ.

—Μάνα, καλὸς ὁ οὐρανὸς
κ' ἡ ἀγκαλιά σου ἡ ζεστή...
'Αφρε 'στὴ γῇ τὰ ἄνθη της,
'στὸν οὐρανὸ τ' ἀστέρια του.
Ξέρεις, ἡ κόρη ἡ καλή,
εἶνε καὶ σὺζυγος πιστή
τὴν εὐτυχία μου κρατεῖ
ὁ Πλούτων εἰς τὰ χέρια του.

Ὁ οὐρανὸς ὁ γαλανὸς
μοῦ φαίνεται σκοτάδι
συγχώρησέ με, μάνα μου,
ἐάν πικρὰ σοῦ μίλησα
καὶ στείλε τὸ παιδάκι σου
πίσω 'στὸν μαῦρον Ἄδην
εἰς τοὺς νεκροὺς παρηγοριά
νὰ δίνω σὺν βασίλισσα.

Κ' ἡ Δήμητρα, ὅπου θεοὺς
καὶ ἀνθρώπους ἐφοβέρισε
'στὸν Πλούτωνα τὴν κόρη της
τὴν στέλλει δίχως διαταγὴν
ἡ γῇ καὶ πάλιν ἀνθίσει,
ὁ γεωργὸς ἐθέρεισε,
καὶ τ' ἀηδονάκι σκόρπισε
τὸ λυγρὸ του τὸ λυγρὸ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΥΧΕΣ

Σὰς στέλλει ἡ Διάπλασις
Γιὰ τὸ καινούργιο ἔτος,
Εὐχὲς θερμῆς κ' ἐφέτος,
'Αγαπητὰ παιδιὰ:

Πάντα ὁ Θεὸς τὰ δῶρά Του
Μπροστὰ σας νὰ σκορπᾷ
Καὶ ἀθάνατὰ νὰ χτυπᾷ
Στὰ στήθεια σας καρδιά.

Νὰ εἰσθε τῶν γονέων σας
Πάντα χρυσὸ καμάρι,
Μὲ προκοπὴ καὶ χάρι
Νάνητε, δροσερά.

Τῆς Μοίρας τοὺς ἀπόκληρους
Μὲ θέρμην ν' ἀγαπᾶτε
Καὶ πάντα νὰ σκορπᾶτε
Τριγύρω σας χαρά.

Χρόνια πολλὰ νὰ ζήσετε
Νᾶν' ἡ ζωὴ σας μέλι
Κι' ὅ,τι ἡ καρδιά σας θέλει
Νὰ βγαλῇ ἀληθινὸ.

Κι' ἂν ὁ Θεὸς κἀνένα σας
Στὰ μαῦρα ἔχη ντύση,
Παρηγοριά νὰ χύσῃ
'Απὸ τὸν οὐρανὸ.

Ν. Ι. Χ.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΑΝΑΝΙΑ

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΕΚ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἵπάρχουν Ἀστέρες, — π. χ. ὁ Ἄσστηρ τοῦ Βέγα, — οἱ ὅποιοι ἀπέχουν τόσον πολὺ, ὥστε τὸ φῶς των χρειάζεται χιλιάδες χρόνια ἕως νὰ φθάσῃ εἰς τὴν γῆν μας.

Ὅταν ἐπρωτολάμψαν οἱ ἀστέρες αὐτοί, ἐχρειάσθησαν χιλιάδες χρόνια διὰ νὰ γίνον ὁρατοί. Καὶ ἂν ποτε σβυσθοῦν, θὰ χρειασθοῦν ἄλλα τόσα χρόνια, διὰ νὰ το ἐννοήσωμεν. Δηλαδή θὰ λάμπουν καὶ ἂν οὐ σβύσουν.

Ὡστε ποῖος ἡξέουρι μήπως πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀστέρας, οἱ ὅποιοι φαίνονται εἰς τὸν Φωτεινὸν Οὐρανὸν κατὰ τὴν Ἀστερόεσσαν Νύκτα, δὲν εἶνε ἀστέρες ἤδη ἐσβεσμένοι!

Λάβετε ὡς παράδειγμα τὸ Ἡλεκτρικὸν Φῶς, τὸ ὁποῖον καίει εἰς τὰ δωμάτιά μας. Ἄν ἔξαφνα διακοπῇ τὸ ρεῦμα ἀπὸ τὸ Κατάστημα ὅπου παράγεται, θὰ παρέλθουν μερικὰ χιλιοστὰ δευτερολέπτου ἕως νὰ σβύσῃ τὸ φῶς εἰς τὸ δωμάτιόν μας. Ἄν ὑποθέσωμεν τώρα ὅτι τὸ Κατάστημα τοῦ Ἡλεκτρικοῦ εὐρίσκειτο εἰς τὸν Ἀυγερινόν, εἰς τὸν Ὀκτασέληνον Κρόνον, εἰς τὸν Ὠρίωνα, εἰς τὸν Σείριον, ἢ εἰς κανένα ἀστέρα τῆς Κόμης τῆς Βερενίκης, — τότε θὰ παρήρχοντο πολλὰ δευτερολέπτα, ὦραι, ἡμέραι, ἔτη καὶ αἰῶνες, ἕως νὰ σβύσῃ ὁ λαμπτήρ τοῦ δωματίου μας!

Ἐνα τέτοιο συμβαίνει τώρα καὶ μετὰ τὰ ψευδώνυμα τῶν Φίλων καὶ τῶν Ζηλωτῶν τῆς Διαπλάσεως. Καὶ ἂν οὐ σβύσουν, δηλαδή καὶ ἂν οὐ τάρῃσουν ἢ τὰλλάζουν οἱ κάτοχοί των, ἐξακολουθοῦν πολὺν καιρὸν ἀκόμη νὰ φαίνονται εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν. Ὅπως οἱ ἀστέρες, ἐξακολουθοῦν νὰ λάμπουν μετὰ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἂν οὐ ἐσβέσθῃ ἡ πηγὴ τοῦ φωτός.

Καὶ εἶπα πρὸς τὸ Μπουμπουνισμένον Μυαλό μου: Πρόσεχε Καλὰ, Μισοκακόμοιρε Ἀνανία, μήπως εἰς τοὺς νέους αὐτοὺς Ρεμβασμούς σου σὲ γελάσουν οἱ ἐσβεσμένοι ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ μας! Ἄφῃσε τὰ παλαιὰ, τὰ κατηρημένα, καὶ πάρε τὰ νέα ψευδώνυμα. Προσπά-

Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

Τὰ δεκαπέντε χρόνια τῆς Μαρίκας κουράζονται πολὺ γρήγορα ἀπὸ τὸ πλέξιμον, — ὅταν προπάντων εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ἀναμιγνύεται καὶ ἡ Ψινούλα... Σήμερον παραδείγματος χάριν, ἡ τελευταία αὕτη ἀνέμιχθη πάρα

πολὺ, καὶ ἐμπέδευσε τὰ κουδάρια, καὶ ἔχυσε τοὺς πόνο τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἐξήντησε τελείως τὴν ὑπομονὴν τῆς Μαρίκας, ἡ ὁποία ἐφύλαξεν ἐπιτέλους τὴν κάλτσιν τῆς γιαιτιάς εἰς τὸ πανέρι, καὶ ἀπεφάσισε νὰ διασκεδάσῃ, πειράζουσα ὀλίγον τὴν ἀγαπημένην τῆς γατούλαν.

Ἐξέκρεμασε λοιπὸν τὸν καθρέπτην τοῦ δωματίου της, καὶ τὸν ἔβαλεν ἀντίκρυ εἰς τὴν Ψινούλαν, ἡ ὁποία τὰ χάει, βλέπουσα τὴν νέαν Ψινούλαν ποῦ παρουσιάζεται ἔξαφνα ἐμπρὸς της. Ἄ, τίποτε διασκεδαστικώτερον ἀπὸ τοὺς μορφασμούς τῆς ἐκπλήξεως καὶ τῆς ὀρ-

θησε νάναδειχθῆς τέλειος Ἐξερευνητῆς τῶν Ψευδωνύμων!

Εἰς ἓνα μικρὸν Ψαρόμυαλον ἐχάρισαν ἓνα ὠραιότατον κέρινον Ἴππότην. Εἶχεν εὐμορφον πρόσωπον ροδοκόκκινον, ξανθὰ μαλλιά εἰς βοστρύχους, καπέλον μαῦρον βελουδέσιον καὶ μανδύαν μετὰ ξωτὸν κόκκινον. Καὶ ἂν οὐ τὸν ἐπαίξεν ἀρκετὰ ὁ Ψαρόμυαλος, τοῦ ἤλθεν ἡ ἰδέα νὰ του κάμῃ... ἓνα θερμὸν λουτρὸν. Ὡ φρίκη! Τὸ πρόσωπον ἔλυσε, τὰ μαλλιά ἐξεκόλλησαν, τὸ καπέλο ἐξέβαψε, καὶ ὁ κόκκινος μανδύας μετεδλήθη εἰς φόρεμα Ἀρλεκίνου... Καὶ ἅμα τὸν εἶδε σὲ τέτοιο γάλλι, ὁ μικρὸς: — Καλὲς αὐτὸς εἶνε ὁ Ἴππότης τῆς Ἐλεεινῆς Μορφῆς! ἐφώνησε.

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

γῆς, τοὺς ὁποίους κάμνει τὸ δυστυχημένον ζῶον, καὶ τοὺς ὁποίους ἀναπαριστᾷ πιστότατα τὸ ἀσύλληπτον εἶδωλον τοῦ καθρέπτου! Τὰ μουστάκια τῆς Ψινούλας ἀνορθοῦνται ἀπειλητικὰ, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἄλλης Ψινούλας αἱ τρίχες φρικιοῦν ἀπὸ θυμόν, καὶ ὁσάνκις οἱ πόδες οἱ ὀπλισμένοι ὑπόλως μετὰ τοὺς

ὀξεῖς ὀνυχας, ἐκτείνωνται διὰ νὰ κτυπήσουν τὸν ἐχθρόν, τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἀκριβῶς καὶ ὁ ἐχθρὸς ζῆτε νὰ ποδώσῃ τὰ ἴσα...

Καὶ ἡ Ψινούλα, μετὰ πολλὰς ματαιὰς προσπάθειας, ὀρμίζεται ἀπὸ μέσα της νὰ ἐκδικηθῇ σκληρότατα, ὅταν ἡ ὕαλος δὲν θά τὴν χωρίσῃ πλεὺν ἀπὸ τὸν αὐθάδη ἐχθρόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποχωρήσῃ οὔτε βῆμα πρὸ τῆς ὀργῆς.

Καὶ ἡ Μαρίκα διασκεδάζει ὑπερβολικὰ, καὶ δὲν βιάζεται καθόλου νὰ ποσύρῃ τὸν καθρέπτην, εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ὁποίου βλέπει καὶ τὸ ἰδικόν της πρόσωπον νὰ μειδιᾷ...

Εἶνε χαριτωμένη πραγματικῶς ἡ διασκεδασίς σου, Μαρίκα. Ἀλλὰ δὲν συλλογίζεσαι καὶ τὴν γιαιτίαν, ἡ ὁποία περιμένει τὴν ζεστὴν κάλτσιν ποῦ της ὑπεσχέθηκε; Ἄφῃσε λοιπὸν τὴν Ψινούλαν ἡσυχῇ, καὶ ἐμπέδευσε τὰ κουδάρια, καὶ πιάσε τοὺς πόνο τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἄρχισε πάλιν νὰ πλέκῃς...

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΡΩΤΟΣ

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Α'.

Γνωρίζετε τὸν Φασουλάκη;

Δὲν τον γνωρίζετε, καὶ θὰ σὰς τον συστήσω: Εἶνε ὁ μικρότερος ἀδελφὸς τοῦ φίλου σας Γιούλιερ, πού σας διηγήθηκα πέρυσι τὰ μεγάλα καὶ φοβερά του ταξείδια. Ἐνα παιδάκι παχουλὸ καὶ στρομπουλὸ, πού του ἀρέσει καλλίτερα νὰ παίξῃ παρὰ νὰ μελετᾷ, καὶ που ἔχει καλλίτερα νὰ του δώσῃ ἓνα μπακλαβὰ παρὰ ἓνα . . . μπάτσο!

Ἀμὲ γνωρίζετε τὸν Μικὲν;

Δὲν τον γνωρίζετε; Τόσω τὸ καλλίτερο γιὰ σὰς! Εἶνε μιὰ μάγκα, ἓνα παληόπαιδο, πού ὁ Θεὸς νὰ σας φυλάξῃ!

Μίαν ἡμέραν, ἐν ᾧ οἱ συμμαθηταὶ του εἶχαν υπάγῃ νωρίς-νωρίς εἰς τὸ Σχολεῖο καὶ εἶχαν ἐμβῇ πειὰ εἰς τὴν Τάξιν, ὅπου, σὰν καλὰ παιδιὰ που ἦσαν, ἐμελετοῦσαν τὰ μαθήματα των με ὅλην τους τὴν καρδιά, ὁ κακὸς Μικὲς ἐτρόσθηξεν ἔξω τὸν φίλον του Φασουλάκη καὶ του εἶπε:

— Φασουλάκη, θέλεις νὰ πᾶμε νὰ διασκεδάσουμε;
Καὶ τί καλλίτερο ἢ-θελεν ὁ Φασουλάκης;
— Ἀκούς ἐκεῖ ποῦ δὲν θέλω! τοῦ εἶπε.

— Τότε λοιπὸν ἔλα μαζί μου. Θὰ σε πάγω εἰς τὸ Μεγάλον Πανηγύρι νὰ ἰδῇς πράγματα καὶ θαύματα. Ἄ, μὰ δὲν ἠξεύρεις τί ὠραῖα που θὰ εἶνε, Φασουλάκη μου! Θὰ ἰδοῦμε ταχυδακτυλουργούς, κοραγκιόζηδες, φασουλῆδες, ἀγριανθρώπους, θεριά. Θὰ γυρίσουμε με τὰ λογάρια· θὰκούσουμε μουσικὴς θὰ φᾶμε παγωτά, στραγάλια καὶ κουλουράκια ζαχαρένια.

— Στὸ Μεγάλον Πανηγύρι! Ἄ μὰ θὰ εἶνε ἔκτακτο! Δὲν ξεύρεις, Μικέ μου, πὺς μάρεσουν τὰ ἄλογα καὶ τὰ ζαχαρένια κουλουράκια!
Ἄλλ' ἀπὸ μέσα του πάλι ὁ Φασουλάκης συλλογίζεται: «Τί θὰ' πῃ ἡ μαμμά;» Καὶ ἴσα-ἴσα πού ἡ μαμμά τοῦ ἀπαγόρευσε νὰ ἔχῃ φιλίες μ' αὐτὸ τὸ μάγκα τὸ Μικέ . . .

— Ναί, μὰ τί θὰ' πῃ ἡ μαμμά; λέγει ὕστερα δυνατὰ ἔκτο Μικέ.
— Καὶ ποῦ θὰ τὸ μάθῃ ἡ μαμμά σου; ἀπαντᾷ ὁ Μικὲς. Εἶνε τάχα ἀνάγκη νὰ τῆς το' πῃς; Μὴν εἶσαι κουτός!

Ἀλήθεια, ὁ Μικὲς ἔχει δίκην. Ἡ μαμμά τοῦ Φασουλάκη δὲν θὰ το μάθῃ, ἀφ' οὗ αὐτὸς βέβαια δὲν θὰ τῆς πῇ τίποτε.
Καὶ ἐοῖτο ἀποφασίζεται νὰ πάγουν ἔκτο Μεγάλον Πανηγύρι.

Τὶ καὶ πὺς, θὰ σὰς τα πῶ μεθαῦριο.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

Ὡς καλλιτέραν μετὰφρασιν θὰ θεωρήσω ἐκείνην, τῆς ὁποίας ἡ γλῶσσα θὰ εἶνε ἡ συνήθως γραφομένη ὑπ' ἐμοῦ καὶ ὑπὸ τῶν συνεργατῶν μου, καὶ ἡ ὁποία θὰ ποδιδῇ τὸ γαλλικὸν κείμενον ὅσῳ τὸ δυνατόν κομψῶς, γλαφυρῶς, πιστῶς, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ἐλευθέρως, ὥστε νὰ μὴ περιέχῃ γ α λ λ ι σ μ ο ῦ ς.

Οἱ διαγωνιζόμενοι ὀφείλουν νὰ γράψουν τὴν μετὰφρασιν των, κατὰ τὸν Κανονισμόν, εἰς χωριστὸν φύλλον ὡς ἔχεται ὁρίσθαι — τὸ ὅποσον νὰ μὴ περιέχῃ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῆς, — καὶ νὰ ὑπογράψουν ἡ μόνον με τὸ ὄνομα των ἡ καὶ με τὸ ψευδώνυμόν των μαζί (ἂν ἔχουν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ κάμουν χρῆσιν αὐτοῦ.)

Βραβεῖα ὀκνονεμηθοῦν τὰ ὠρισμένα δι' ὅλους τοὺς Μικροὺς Διαγώνισμοὺς, τὰ ὁποῖα βλέπετε εἰς τὸ ΣΤ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ (σελ. 13). Ἰδοὺ τὸ πρὸς μετὰφρασιν κείμενον

CHANSON DE BONNE ANNEE

Sur la branche couverte de neige du houx, un gentil rouge-gorge chante.

— Bonne année à tous! dit-il. Et il lance son bon souhait de toute la force de son gosier. Et dans la chambre des enfants, bien chaude et bien close, une petite fille et un petit garçon regardent par la fenêtre.

— Robin, Robin, dit la petite fille, Robin rouge gorge, pourquoi chantes-tu si gaiement ce matin? La neige est épaisse; le vent est froid; n'as-tu pas peur de geler?

— Des girandoles de diamant pendent des feuilles du houx, et un tapis blanc couvre la prairie, mais je ne crains pas le froid le jour des étrennes, dit le brave petit oiseau.

«Car Dieu est bon, Dieu est amour. C'est lui qui fit la terre et la mer, les champs et les bois. Pas un moineau ne peut mourir sans sa permission. Il prend soin du pauvre petit rouge-gorge et il permettra que, tout ce jour, je jette à tous ce cri d'allégresse: Bonne année, Bonne année à tous!»

Δέχομαι μεταφράσεις μέχρι τῆς 25 Φεβρουαρίου. Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Ὁ παρὼν Ὁδηγὸς καταργεῖ πάντα προηγούμενον.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

[Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» παρακαλεῖται νὰ ἀναγνώσῃ μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ παρόντος Ὁδηγοῦ, καὶ νὰ συμμορφῶνται ἐκάστοτε κατὰ γράμμα μετὰ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας.]

Κεφάλαιον Α'.
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Οἱ φίλοι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» οἱ θέλοντες νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν Ἀλλήλογραφίαν τῆς καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς ἡ νὰνταλάσσον Μικρὰ Μυστικά, κτλ. κτλ. λαμβάνουν συνήθως ἓν ψευδώνυμον.

Τὸ ψευδώνυμον εἶνε ἀναγκασιότατον, ἂν μάλιστα τηρῇται ὑπὸ τοῦ κατόχου του ὅσῳ τὸ δυνατόν μυστικόν, ὥστε νὰ μὴ το ἠξεύρῃ παρὰ μόνον αὐτὸς καὶ ἡ Διάπλασις. Τότε ἡ Ἀλλήλογραφία, ἡ διεξαγομένη δημοσίᾳ, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔχει τὸ θέλημα τοῦ μυστηρίου καὶ γίνεται πολὺ ἐλκυστικὴ, μετὰ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν ἀγνώστων ψευδωνύμων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ Διάπλασις ἔχει ὅλην τὴν ἐλευθερίαν νὰ παντᾷ, νὰ συμβουλεύῃ ἡ καὶ νὰ κάμνῃ ἐνίοτε παρατηρήσεις πρὸς τοὺς φίλους τῆς, χωρὶς νὰ τοὺς ἐκθέτῃ, δημοσιεύοντα τὰ ὀνόματά των.

Ὁ Κανονισμὸς τῶν Ψευδωνύμων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀρθρον 1. — Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἡ ἀδελφὸς αὐτοῦ, δικαιούται νὰ λάβῃ δωρεὰν ἓν μόνον ψευδώνυμον καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς συνδρομῆς του, εἴτε ἐν μόνον ἔτος διαρκέσῃ αὐτῇ, εἴτε περισσότερα.

Ἀρθρον 2. — Ἄν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀναγκασθῇ ποτε δι' οἰονδήποτε λόγον νὰλλάξῃ ψευδώνυμον, ὀφείλει νὰ στείλῃ συγχρόνως μετὰ τὴν πρότασιν του καὶ ἓν ἄλλο. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐν μέρος βαφαιρῇ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ψευδωνύμων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον θὰ κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων Μαθητῶν.

Ἀρθρον 3. — Τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ ψευδώνυμον πρέπει νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως. Δύναται ὁμοῦς ὁ συνδρομητὴς νὰ προτείνῃ πολλὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας του, ἀναθέτων εἰς τὴν Διάπλασιν τὴν φροντίδα τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλληλοτέρου. Ἡ ἐγκρίσις ἡ ἡ ἀπόρριψις ἡ ἐκλογὴ ἐνὸς ψευδωνύμου ἀνακοινούται πρὸς τὸν προτείνοντα διὰ τῆς Ἀλλήλογραφίας τοῦ φύλλου.

Ἀρθρον 4. — Ἀπαράδεκτα κατ' ἀρχὴν εἶνε τὰ ψευδώνυμα α') τὰ ἀνήκοντα εἰς ἄλλους, διατελοῦντας ἔτι συνδρομητὰς β') τὰ ὁμοιάζοντα πρὸς ἄλλα προσεγερθέντα γ') τὰ δυνάμενα νὰ παραβλάψωσι τὰ συμφέροντα τοῦ φύλλου, θεωρούμενα ὡς ἐπιλήψια ὑπὸ τῆς λογοκρισίας ξένων Κρατῶν καὶ δ') τὰ ὀνόματα συγχρόνως ἑλλήνων ἐπιφανῶν ἀνδρῶν.

Ἀρθρον 5. — Ὁ συνδρομητὴς, διὰ τὸν ὅποιον ἐνεκρίθη ἡδὴ ἓν ψευδώνυμον, πρέπει νὰ το σημειώσῃ πάντοτε πλησίον τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ ὀνόματος, εἰς πᾶν δ,τι στέλλει πρὸς τὴν Διάπλασιν: ἐπιστολάς, σελοῖς, ἀπαντήσεις εἰς Διαγωνισμοὺς,

Πνευματικῆς Ἀσκήσεως πρὸς δημοσίευσιν, κτλ. κτλ. Ἡ παράλειψις τοῦ ψευδωνύμου τοῦ σημαίνει ἐπιθυμίαν νὰ γίνῃ χρήσις τοῦ ὀνόματος του. Ἐπομένως, ὅταν δὲν ἔχῃ τοιοῦτον σκοπὸν, πρέπει νὰ προσέχῃ νὰ μὴ το παραλείπῃ. Ἐπίσης, οὐδέποτε πρέπει νὰ ὑπογράφεται μόνον μετὰ τὸ ψευδώνυμον, παραλείπων τὸ ἀληθὲς τὸν ὄνομα.

Κεφάλαιον Β'.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ «Διαπλάσει» δημοσιευομένων Παιδικῶν Πνευμάτων καὶ Πνευματικῶν Ἀσκήσεων εἶνε ἀναθεωρημένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς. Ἐκαστος δύναται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ Πνεύματα καὶ Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, ἐξ ὧν ἡ Διάπλασις ἐκλέγει καὶ δημοσιεύει τὰ καταλληλότερα.

Ὁ ἀναγινώσκων τὰ ἐκάστοτε δημοσιευόμενα, δύναται, ἂν εἶνε εὐφυής, νὰ ἐπινοήσῃ καὶ μόνος του νέα. Εἰδικὴς ὁδηγίας πρὸς σύνταξιν οὕτων δὲν δύναμεθα νὰ δώσωμεν, διότι τὰ μὲν Παιδικὰ Πνεύματα δὲν ὑπάρχοντα εἰς ὀρισμένους κανόνες, τὰ δὲ εἰδη τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων (Αἰν γμάτων, Δεξιγρίφων, Συλλαβογρίφων, Γρίφων, Προβλημάτων, Ἑλλειποσυμφώνων, Φωνηεντολίπων, Πυραμίδων, Κλιμακωτῶν, Κυβολέξων, Ἀκροστιχίδων, Μεσοστιχίδων, Μαγικῶν Γραμμάτων κτλ. κτλ.) εἶνε τόσον πολλὰ καὶ ποικίλα, ὥστε θὰ ἐχρεώζοντο σελίδες ὁλόκληραι ἂν ἠθέλαμεν νὰ δώσωμεν ὁδηγίας περὶ ἐνὸς ἐκάστου. Εὐτυχῶς ἡ πείρα τῶν καταγινόμενων εἰς τὰ τοιαῦτα ἀναπληροῖ βεβημητὸν τοὺς κανόνες καὶ τὰς ὁδηγίας.

Αἱ πρὸς δημοσίευσιν στέλλόμεναι Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις, καθὼς καὶ τὰ Παιδικὰ Πνεύματα, πρέπει νὰ γράφονται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἀνωθεν πρέπει νὰ ἐπιγράφεται: «Παιδικὰ Πνεύματα, στέλλόμενα πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Διαπλάσει ὑπὸ τοῦ δεῖνα (ὄνομα καὶ ψευδώνυμον, ἂν ἔχῃ, ἡ μόνον ὄνομα, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ δημοσιεύσῃ μετὰ τὸν ὄνομα του) ἡ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις, στέλλόμεναι πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Διαπλάσει, ὑπὸ τοῦ δεῖνα». Κάτωθεν ἐκάστης Πνευματικῆς Ἀσκήσεως, πρέπει νὰ σημειώσεται καὶ ἡ λύσις αὐτῆς. Καὶ τὰ Παιδικὰ Πνεύματα, καθὼς καὶ αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις πρέπει νὰ εἶνε ἔργα πρωτότυπα τοῦ στέλλοντος, ἀδημοσίευτα, καὶ ὅχι ἀντιγραφαὶ ἐξ ἄλλων δημοσιευθέντων ἐν τῇ «Διαπλάσει» ἡ ἄλλαχοῦ.

Ἡ Διάπλασις οὐδεμίαν υποχρέωσιν ἀνλαμβάνει νὰ δημοσιεύῃ τὰ στέλλόμενα πρὸς αὐτήν, οὔτε ποτε δίδει τὸν λόγον, διὰ τί δὲν τα δημοσίευσεν. Ἐκλέγει καὶ

δημοσιεύει τὰ καλλίτερα, ἀπορρίπτει δὲ πάντα τὰ λοιπὰ ἀδιακρίτως, εἴτε διότι ἔτυχεν νὰ δημοσιευθῇ ἄλλοτε, εἴτε διότι ὁμοιάζον μετὰ ἄλλα δημοσιευθέντα κτλ. κτλ. Ἄλλως τε λαμβάνει τόσον πολλὰ, ὥστε θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ κρίνῃ ἰδιαίτερος ἐν ἑκάστον. Οἱ φίλοι τῆς λοιπῆς ἅς τῇ στέλλουν ὅσα Παιδικὰ Πνεύματα καὶ Πνευματικὰς Ἀσκήσεις συνθέτουν, καὶ ἂς μὴ ἐρωτοῦν ποτὲ ἂν θὰ δημοσιευθῇ ἡ διατί δὲν ἐδημοσιεύθησαν, διότι ἀπάντησιν δὲν θὰ λαμβάνουν κατ' ἀρχήν.

Ἀπλῶς. — Ἐκτὸς τοῦ ἐγκρινόμενου Παιδικοῦ Πνεύματος, τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων καὶ τῶν εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς βραβευομένων (Διηγημάτων, Ποιημάτων, Μεταφράσεων καὶ Εἰκόνων), οἱ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ δημοσιεύσων εἰς τὸ φύλλον.

Ἡ Διάπλασις τῶν Παίδων συντάσσεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ εἰδικῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν, τῶν τακτικῶν αὐτῆς συνεργατῶν. Ὡστε οἱ συνδρομηταὶ πρέπει νὰ μὴ ὁρῶντι ὅτι εἶνε περιττὸν καὶ νὰ τὴν ἐρωτῶσιν ἂν δέχεται ἔργα των πρὸς δημοσίευσιν. Ἀναγινώσκει ὁμοῦς πάντοτε μετὰ προθυμίας καὶ χαρᾶς τὰ πρωτοεῖα τῶν φίλων τῆς, ὅσα ἐνίοτε τῇ στέλλουν. Ὅχι διὰ νὰ τα δημοσιεύσῃ, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ νὰ τοὺς εἴπῃ τὴν γνώμην τῆς.

Κεφάλαιον Γ'.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΛΥΣΕΩΝ
ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» προτείνει κατ' ἔτος τρεῖς Διαγωνισμοὺς πρὸς εὐρεσιν τῶν λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις αὐτῆς δημοσιευομένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Ὁ πρῶτος περιλαμβάνει τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις τὰς δημοσιευομένας ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ Ἰανουαρίου, μέχρι τοῦ τελευταίου τοῦ Ἀπριλίου, ὁ δευτέρος τὰς ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ Μαΐου, μέχρι τοῦ τελευταίου τοῦ Αὐγούστου καὶ ὁ τρίτος τὰς ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ Δεκεμβρίου. Ὡστε ἔχομεν ἓνα Διαγωνισμὸν λύσεων κατὰ τετραμηνίαν.

Ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν λύσεων.

Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν λύσεων, διαίρεσθαι εἰς τρεῖς τάξεις, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των ἥτοι: εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν, τὴν Μεσαίαν καὶ τὴν Ἀνωτέραν.

Εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν ὑπάρχοντα οἱ μικρότεροι ἐκ τῶν φίλων τῆς Διαπλάσεως, τοῦτέστιν οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρις ἑνδεκά ἐτῶν συμπεληρωμένων.

Ἡ Μεσαία Τάξις περιλαμβάνει τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν 12-15 ἐτῶν συμπεληρωμένων.

Εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν τέλος κατατάσσονται οἱ ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Χάρς εἰς τὴν υποδιαίρεσιν ταύτην, ἔκαστος συνδρομητὴς τῆς διαπλάσεως συναγωνίζεται μετὰ συναγωνιστῶν του.

Πᾶς συνδρομητὴς καὶ πᾶσα συνδρομήτρια τῆς Διαπλάσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων· δύναται δὲ ὁ συνδρομητὴς, ἂν δὲν θέλῃ νὰ διαγωνισθῇ αὐτός, νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἕνα ἢ μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν του. Δύο ἀδελφία συγχρόνως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν αὐτὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων (εἰς τοὺς ἄλλους ὅμως Διαγωνισμοὺς τῆς Διαπλάσεως δύνανται νὰ συμμετέχουν καὶ δὲ καὶ τὰ ἀδελφία ἐκάστου συνδρομητοῦ ἢ συνδρομήτριας.)

Μεταξὺ τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, τὰς ὁποίας δημοσιεύουμεν, ὑπάρχουν καὶ ἐνδιαφέροντα, ἐπιτήδεες δὲ τὴν μικρὰν Τάξιν, καὶ ἄλλαι πάλιν ἀναλόγως δυσκολώτεραι καὶ τὰς μεγαλητέρας τάξεις τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐκάστου φύλλου πρέπει νὰ στέλλωνται ἐγκαιρῶς, ὥστε νὰ φθάσουν εἰς τὸ Γραφεῖον μας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶνε δεκταὶ αὗται, καὶ ἡτὶς σημειοῦται εἰς ἕκαστον φύλλον πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπιγραφίδα τῶν προτεινομένων Πνευμ. Ἀσκήσεων. Αἱ μετὰ τὴν τεταγμένην προθεσμίαν στέλλόμεναι λύσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ὁ ἰδιαίτερος χάρτης τῶν Λύσεων.

Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων ὀφείλουσι νὰ γράφουν τὰς λύσεις των ἐπὶ ἰδιαίτερον χάρτου, εὐρισκομένου πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως.

Ὁ χάρτης οὗτος πωλεῖται εἰς φκέλους ἐκάστου τῶν ὁποίων περιέχει εἴκοσι (20) φύλλα (ὅσα ἀρκοῦν δι' ἕνα Διαγωνισμὸν.) Ἐκάστον φύλλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γράφονται αἱ λύσεις ἐνδὸς μόνου φύλλου τῆς Διαπλάσεως, ἔχει τὰς ἀναγκαίας υποδιαίρεσεις, αἱ ὁποῖαι ὑποδεικνύουν ἀκριβῶς εἰς τὸν Διαγωνιζόμενον πῶς πρέπει νὰ σημειώσῃ τὸ ὄνομα του, τὸ ψευδώνυμόν του (ἂν ἔχῃ), τὴν ἡλικίαν του, τὴν διεσπότην του, τὸν ἀριθμὸν ἐκάστης λύσεως Πνευματικῆς Ἀσκήσεως καὶ τὴν λύσιν τῆς.

(Ὅσοι ἐκ τῶν Διαγωνιζομένων δὲν σημειώσονται τὴν ἡλικίαν των, κατατάσσονται εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν. Ὁ Χάρτης τῶν Λύσεων εἶνε ἀχαράκτος ὀριζοντίως, ἐπιτήδεος, διὰ νὰ τον χαρακὸν ἐκάστου ὅπου θέλῃ, καὶ ἂν θέλῃ.)

Λύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσότερων φύλλων Λύσεις εὐρίσκωνται γεγραμμέναι ἀτόπως ἐπ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χάρτου, μόνον αἱ τοῦ ἐνὸς φύλλου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

Ἐκάστος Φάκελλος Χάρτου τῶν Λύσεων εἶς 20 φύλλων τιμᾶται φρ. 2 (1). Ὁ μέλλων νὰ διαγωνισθῇ, πρέπει πρῶτον νὰ προμηθευθῇ ἕνα τοὐλάχιστον φάκελλον.

Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαίτερου Χάρτου τῶν Λύσεων γεγραμμέναι λύσεις, ὅταν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φκέλλου μετὰ πεντάλεπτον μόνον γραμματοσήμον. Οἰκονομία σημαντικὴ διὰ τοὺς διαγωνιζομένους.

Ἀπονομὴ τῶν Βραβείων.

Πρῶτον Βραβεῖον εἶνε ἕκαστον Διαγωνισμὸν Λύσεων λαμβάνουν τρεῖς ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἥτοι ἅν εἰς ἕκαστης τῶν τριῶν τάξεων, ὁ ἔχων τὰς περισσότερας ὁρθὰς λύσεις μετὰ ἄλλων συναγωνιστῶν του. (Ὁρθεῖαι λύσεις θεωροῦνται αἱ συμφωνοῦσαι κατ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως δημοσιευόμενας, — ἐκτὸς μόνον, ὅταν μίαν Πνευματικὴν Ἀσκήσιν ἐπιδέχεται καὶ ἄλλας λύσεις, ἐπίσης ὁρθὰς, ἥτοι συμφωνοῦσας πρὸς τὴν πρότασιν.)

Δεύτερον Βραβεῖον λαμβάνουν ἕξ ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἥτοι ἅν εἰς ἕκαστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσότερας ὁρθὰς λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Τρίτον Βραβεῖον λαμβάνουν ἑνὴν ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἥτοι τρεῖς ἐξ ἐκάστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσότερας ὁρθὰς λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ δεύτερον βραβεῖον.

Ἐπαῖνον τυγχάνουσι πάντες οἱ ἔχοντες ὁρθὰς λύσεις ἔτι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων τὸ τρίτον βραβεῖον ἐξ ἐκάστης τάξεως.

Εὐφήμου μνείας τυγχάνουσιν οἱ ἔχοντες ὁρθὰς λύσεις ἔτι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν τυγνόντων ἐπαῖνον ἐξ ἐκάστης τάξεως.

Τῶν λοιπῶν δημοσιεύονται ἁπλῶς τὰ ὀνόματα κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν, μετὰ τὸ ποτὶν τῶν λύσεων τὰς ὁποίας εὗρεν.

Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ

Οἱ τυγνόντες εἰς προηγουμένους Διαγωνισμοὺς τῶν λύσεων ἐνδὸς οἰουδήποτε βραβεῖου εἰς μίαν ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, δὲν δύναται νὰ διαγωνίζωνται διὰ τὸ ἴδιον ἢ διὰ κατώτερον βραβεῖον εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, καὶ τίθενται τιμητικῶς ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν λύσεων των τοῖς παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἴδιον ἢ εἰς κατώτερον βραβεῖον, ἐκείνου οὐ ἔτυχον ἄλλοτε. Δὲν τίθενται δὲ ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, μόνον ἐὰν διαγωνίζωνται εἰς τάξιν μεγαλητέραν ἢ πρὶν ἢ εἰς τὴν ἰδίαν μὲν τάξιν, ἀλλὰ δι' ἄνωτερον βραβεῖον, ἐκείνου οὐ ἔτυχον ἄλλοτε.

Κεφάλαιον Δ'.

Αἱ ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αἱ λεγόμεναι Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως εἶνε ἕν εἶδος Διαγωνισμοῦ. Δίδεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως μία Ἐρώτησις, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ φίλοι τῆς ἀπαντοῦν δι' ἐπιστολῶν, ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας.

[Παραδείγματα χάριν, ἡ Ἐρώτησις διὰ τὴν Ὀρθόην Κυριακὴν εἶχεν ὡς ἐξῆς: Ἄν ἦτο γονεὺς καὶ εἶχατε παιδιὰ ἄτακτα καὶ ἀμελῆ, μετὰ τί τρόπον θὰ τα ἔδιορθώνατε; — Ἡ δὲ ἐρώτησις τῆς Ἐκτῆς Κυ-

ριακῆς ἦτο ἡ ἐξῆς: Ἄν διὰ μίαν καὶ μόνον ἡμέραν, ὅς ἐδίδετο ἐξουσία νὰ κάμναιτε ὅ,τι θέλετε, τί θὰ ἐκάμνατε; Πῶς ἦτο; — Λατε μεταχειρισθῇ τὴν παντοδυναμίαν σας αὐτὴν;]

Αἱ ἐπιστολαὶ αἱ περιέχουσιν τὴν ἀπάντησιν, πρέπει νὰ μὴ γράφουν τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ νὰ ἐπιγράφωνται ὡς ἐξῆς: Ἀπάντησις εἰς τὴν (τάδε) Κυριακὴν τῆς Διαπλάσεως.

Κατόπιν ἡ Διάπλασις, βοηθουμένη συνήθως ἀπὸ τὸ σπιτικόν της, (τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν γνησίαν οἰκονομίαν τῆς Μάρθας, ἀπὸ τὸν νεαρόν ψυχολογικὸν τῆς Ἀναλίας καὶ ἀπὸ τὰς δώδεκα μικρὰς ἀδελφάς του: Ἀγάπην, Πίστιν, Ἐλπίδα, Καλὴν, Κιχήν, Φιλήν, κτλ. καὶ ἀπὸ μίαν μαύρην γάταν ὀνομαζομένην Πίσσαν) ἡ Διάπλασις λοιπὸν ἀναγινώσκει τὰς ἀπαντήσεις αὐτάς, ἐκ τῶν ὁποίων βραβεύει μὲν Α' βραβεῖον τὴν καλλιτέραν, μὲν Β' βραβεῖον τὰς δύο μετ' αὐτῆς, μὲν Γ' βραβεῖον τὰς τρεῖς μετ' αὐτάς, ἀπονέμει δὲ Ἐπαῖνον (Α', Β' καὶ Γ' καὶ Εὐφήμον Μνείαν εἰς ὅσας κριθῶσιν ἔξαι.

Ἡ κρίσις τῶν ἀπαντήσεων γράφεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀναλίας, ἡ ὑπὸ τῆς Ἀγάπης, ἡ ὑπὸ τῆς Κυρὰς Μάρθας (κατὰ τὰς περιστάσεις) δημοσιεύεται δὲ εἰκονογραφημένη πλουσίως εἰς φυλλάδιον διπλοῦν, ἥτοι δεκαεξαεπίδον. [Ἐντὸς ὁλοῦ θὰ ἐκδοθῇ τοιοῦτο διπλοῦν φυλλάδιον, μετὰ τὴν κρίσιν τῆς Ὀρθόης Κυριακῆς — τῆς ὁποίας ἡ προθεσμία ἔληξεν ἤδη; — ὡς καὶ μετὰ τὴν ἐρώτησιν τῆς Ἐνάτης Κυριακῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀπαντήσουν καὶ οἱ νέοι συνδρομηταί.]

Κατ' ἔτος γίνονται συνήθως δύο ἢ τρεῖς Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως. Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος εἰσῆλθον ἀπὸ τοῦ 1896, καὶ θεωρήθη ὡς μία ἀπὸ τὰς μεγαλητέρας ἐπιτυχίας μας.

Κεφάλαιον Ε'.

ΑΛΛΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν διηγήματος. Δίδεται ὡς θέμα μία σειρά εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῇ ἕν διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐκάστοτε λεπτομερῶς μετὰ τῶν εἰκόνων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γραφῇ τὸ διήγημα. Κατ' ἔτος γίνονται εἰς Διαγωνισμὸν διηγήματος.

Γίνονται ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι μικροὶ Διαγωνισμοί, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶνε: Διαγωνισμὸς ζωγραφικῆς, Διαγωνισμὸς καλλιγραφίας, Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν ποιήματος, Διαγωνισμὸς μεταφράσεως (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γερμανικοῦ) Διαγωνισμὸς ῥαπτικῆς, Διαγωνισμὸς ἐπιστολογραφίας κτλ.

Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἐκάστοτε τὰ θέματα καὶ ὀρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῷ φύλλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἄλλοτε ἄλλοι.

Οὐδιὼδης Δεσπομέρεια. — Εἰς δὲ τούτους τοὺς Διαγωνισμοὺς, ὅπως καὶ

τὴν Ἀλληλογραφίαν, εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, εἰς τὴν ἀποστολὴν πρὸς δημοσίευσιν Παιδικῶν Πνευμάτων καὶ Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, δύνανται νὰ λαμβάνουν μέρος, ὅχι μόνον πᾶς συνδρομητὴς καὶ πᾶσα συνδρομήτρια, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀδελφία των, ὅσα ὀέλουν. ΜΟΝΟΝ εἶνε τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων, ὅς βλέπετε ἐν οἰκείῳ τόπῳ, ἐν μόνον πρόσωπον δι' ἐκαστὴν συνδρομήν δύναται νὰ λαμβάνῃ μέρος, ἡ αὐτὸς οὗτος ὁ συνδρομητὴς, ἡ ἑν ἀπὸ τὰ ἀδελφία του.

Κεφάλαιον ΣΤ'. ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαρροῦνται εἰς Μεγάλους καὶ Μικροὺς.

Μεγάλου Διαγωνισμοῦ εἶνε ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ διηγήματος καὶ αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως.

Μικροὶ Διαγωνισμοὶ εἶνε ὁ τῆς ζωγραφικῆς, τῆς καλλιγραφίας, τῆς ῥαπτικῆς, τῆς μεταφράσεως, τῆς ἐπιστολογραφίας κτλ. κτλ.

Α'. — Εἰς τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς:

Ὁ τυχὼν Α' βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται τὸ βραβεῖον ἐργον του (ὅταν εἶνε διήγημα, ἢ ἀπάντησις Κυριακῆς) β') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, ἂν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν, ἅμα βραβεῖον, εἴτε μετὰ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὁποῖον διηγήσῃ, εἴτε μετὰ τὸν ὄνομα του, ἂν δηλώσῃ ῥητῶς δι' ἐπιθυμίαν νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ὀνόματός του. (Ὅπως ἐν τῇ φωτογραφίᾳ, ὁ στέλλων αὐτὴν πρὸς δημοσίευσιν, παρακαλεῖται νὰ σημειώσῃ σαφῶς τὸ ὄνομα του καὶ τὴν διεσπότην του, τὸ ψευδώνυμόν του — ἂν ἔχῃ, — τὸν Διαγωνισμὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἐβραβεύθη, καὶ πῶς ἐπιθυμεῖ νὰ δημοσιεῖται ἡ εἰκὼν του, δηλαδὴ μετὰ τὸ ὄνομα ἢ μετὰ τὸ ψευδώνυμον) γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς (3) τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, κατ' ἐκλογὴν του. (Ὁ βραβευόμενος ὀφείλει νὰ ζητῇ τὸ βραβεῖόν του καὶ νὰ σημειώσῃ τοὺς τόμους τοὺς ὁποῖους ἐπιθυμεῖ, ἄλλως οὐδὲν τῶ στέλλεται.)

Ὁ τυχὼν Β' βραβεῖον, λαμβάνει ὡς δῶρον δύο (2) τόμους Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, ἐπίσης κατ' ἐκλογὴν καὶ αἰτήσιν του.

Τέλος ὁ τυχὼν Γ' βραβεῖον, λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα (1) τὸμον Διαπλάσεως Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, ὡς ἄνω.

Β'. — Εἰς τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμοὺς:

Ὁ τυχὼν Α' βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται τὸ βραβεῖον ἐργον του (ὅταν εἶνε ζωγραφικὴ ἢ καλλιγραφία, πιστὸν φωτογραφικὸν πανομοιότυπον αὐτοῦ) β') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α' βραβεῖον τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τρία (3) τομῖδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α', Β' καὶ Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

Ὁ τυχὼν Β' βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον, δύο (2) τομῖδια Παιδικοῦ Πνεύματος (Α' καὶ Β' ἢ Α' καὶ Γ' ἢ Β' καὶ Γ') κατ' ἐκλογὴν καὶ αἰτήσιν του.

Τέλος ὁ τυχὼν Γ' βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον ἕν (1) τομῖδιον Παιδικοῦ Πνεύματος, ὡς ἄνω.

Σημειώσις: Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π: χ: νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτοῦ ἴσης ἢ κατωτέρας ἀξίας.

Τὸ Ἀθρόον Βραβεῖον

Ἀθρόον Βραβεῖον λέγεται ἐν ἐξαιρέτικῶν βραβείων, ἰσοδυναμοῦν μετὰ Α' βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Διάπλασις ἀπονέμει εἰς τὸν Συνδρομητὴν, ὁ ὅστις ἐν τῶν κατωτέρων βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τυχὼν διαγωνιζόμενος ἐκάστοτε εἰς διαφόρους Διαγωνισμοὺς.

Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ διάφορα βραβεῖα τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἐπόμεναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

Τὸ Α' βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν μονάδα (1).

Τὸ Β' βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν τέταρτον τῆς μονάδος (1/4).

Τὸ Γ' βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ ὄγδον τῆς μονάδος (1/8).

Ὁ δὲ Ἐπαῖνος ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ δέκατον ἐκτον τῆς μονάδος (1/10).

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως τηρεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1899 ἰδιαίτερον Βιβλίον τῶν βραβευομένων, ἐφ' οὗ σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυναμῶν ἀριθμῶν τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦδε θὰ λαμβάνῃται ἐκάστοτε. Καὶ ἅμα οἱ ἀριθμοὶ τῶν βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν εἰς συνδρομήν, δώσουσι ἀκριβεῖς ἴσον μετὰ τὴν μονάδα (1) ἀμέσως εἰς τὸν συνδρομητὴν τοῦτον ἀπονέμεται τὸ Ἀθρόον βραβεῖον.

(Παράδειγμα: Ὁ Α' συνδρομητὴς ἔλαβε κατὰ καιροὺς, ἐν Β' βραβεῖον εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων (=1/4) ἐν Β' βραβεῖον εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦ διηγήματος (=1/4) ἐν Γ' βραβεῖον εἰς τὴν Κυριακὴν (=1/8) καὶ δύο Ἐπαῖνους (=1/10) εἰς δύο Μικρ. Διαγωνισμοὺς (=1/10 + 1/10 = 2/10 = 1/5) οὗτοι ἀθροισθέντες ἔλαβεν ὡς δῶρον τὸν τετράδιον τῆς μονάδος (1/4 + 1/4 + 1/8 + 1/10 + 1/10 = 1/2) καὶ οὕτως καθεστῆς.

Καὶ οἱ βραβευόμενοι εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῆς Διαπλάσεως, λαμβάνουν ἐπίσης, ἐκτὸς τοῦ βραβεῖου των, καὶ τὰ ἀνάλογα Εὐσημία. Ἐπίσης καὶ οἱ βραβευόμενοι εἰς τὰ Σχολεῖα, οἱ προβιβαζόμενοι μετὰ ἀρίστα, οἱ διακρινόμενοι εἰς Ἀγῶνας συνδρομηταί, κτλ. Ἐν γένει πᾶν ὅ,τι εἶνε ἀξίον ἐπαῖνον, ἐνθαυρύνσεως καὶ διακρίσεως εἰς τὸν κύκλον τῶν συνδρομητῶν μας, διακρίνεται δι' Εὐσημίου. Καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ διακρινόμενος περισσότερον, δηλαδὴ ὁ ἔχων τὸν μεγαλητέρον ἀριθμὸν Εὐσημίων, λαμβάνει τὸ βραβεῖον τῶν Εὐσημίων, μετὰ τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του β') λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τὸμον χρυσόδετον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 10, κατ' ἐκλογὴν του.

Δύο δεύτερα βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὐσημία, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Α'. Ἐκάτερος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα χρυσόδετον τὸμον τῆς

τε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὅσα δήποτε εἶνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς.

Παρατήρησις. — Ἐννοεῖται, ὅτι τὸ Ἀθρόον βραβεῖον δὲν ἀπονέμεται ἐπὶ τῇ χάσει τῶν βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν εἰς τὸ διὰστῆμα μόνον ἐνδὸς ἔτους, ἀλλ' εἰς διὰστῆμα ὅλον τῶν ἐτῶν, κατὰ τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε συνδρομητὴς καὶ θὰ διαγωνίζεται. Ὡστε ἂν δὲν λάβῃ φέτος τὸ Ἀθρόον, ὡς μὴ συμπληρώσας τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν, ὑπάρχει ἐλπίς μεγαλητέρα νὰ τον συμπληρώσῃ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Τὸ βραβεῖον τῶν Εὐδύμων.

Τὸ βραβεῖον τοῦτο εἶνε ἐτήσιον, καὶ ἀπονέμεται ὡς ἐξῆς:

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1899, ἡ Διάπλασις ἀπεφάσισε νὰ ποῖ ἐν εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς Εὐσημίας διὰ πᾶσαν ἐξαίρετως καλὴν Πνευματικὴν Ἀσκήσιν, διὰ πᾶσαν καλογραμμένην ἐπιστολήν, διὰ πᾶσαν ὥραιν ἢ εὐφυῶ φράσιν, ἢ ἀγαθὴν πράξιν, διὰ πᾶν καλογραμμένον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν, κτλ. κτλ. ἡ Διάπλασις σημειώνει ἐν, ἡ δύο, ἢ τρία, ἢ πέντε, ἢ δέκα Εὐσημία, ἀνάλογως τῆς ἀξίας ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω, τῶν δι' Εὐσημίου ἀμειβομένων. Ἡ ἀπονομὴ τῶν Εὐσημίων φαίνεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, εἴτε εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, ἢ εἰς τὰ Παιδικὰ Πνεύματα, ἢ εἰς τὰς Πνευμ. Ἀσκήσεις κτλ.) δι' ἐνὸς Ε' ἢ περισσότερων, ἐντὸς πρεσβύσεως, σημειούμενων παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ λαμβάνοντος αὐτό, ἢ παρὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς Πνευμ. Ἀσκήσεως, ἢ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος, κτλ. κατὰ τὰς περιστάσεις.)

Παραδείγματα: Εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, πλησίον τοῦ τῆς ψευδωνύμου, βλέπετε τὸ σημεῖον (ΕΕ) τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον κρυπτόμενος ἔλαβε 2 Εὐσημία διὰ τὴν ἐπιστολήν του. — Παρὰ τὸν ἀριθμὸν ἐνὸς Λεξιγράφου, βλέπετε τὸ σημεῖον (ΒΒΒ) (τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ στέλλας τὸν Λεξιγράφον, ἔλαβε δι' αὐτὸν 3 Εὐσημία. — Εἰς τὰς Προτάσεις τῶν Μ. Μυστικῶν, πλησίον ἐνὸς ψευδωνύμου προτεινόντος, βλέπετε τὸ σημεῖον (Ε) τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ συνδρομητὴς ἐκ

«Βιβλιοθήκης της Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 5. κατ' ἐκλογὴν τοῦ.

Τρία τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὐσημα μετὰ τοὺς λαβόντας Β'. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἐνὸς ἀδελφῶν τῶν «Βιβλιοθήκης της Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3, 50 κατ' ἐκλογὴν τοῦ.

Ἐπαινος ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσημῶν, μέχρι τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ Ἐξσημὸς Μνεῖα εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσημῶν μέχρι τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

Τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐδύμων οὐδένα θέτει ἡ ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ. Ὁ Δύναται τις δηλαδὴ νὰ τοῦ λαμβάνῃ καὶ κατ' ἔτος, ἂν παρουσιάσῃ πάντοτε τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὐσημῶν.

Κεφάλαιον Ζ'.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Κάθε συνδρομητὴς ἡ συνδρομήτρια τῆς «Διαπλάσεως» καὶ ἔχει μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκείνην, ὅσα θέλουν, —δύνανται νὰ γράφουν ἐπιστολάς πρὸς τὴν Διάπλασιν. Εἰς τὰς ἐπιστολάς ταύτας ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ τοῖς ἐρωτήσεσιν εἰς ἰδιαιτέραν στήλῃν, ἣ ὅποια ἐπιγράφεται Ἀλληλογραφία της Διαπλάσεως.

Ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ φύλλου, ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ καθημερινοῦ βίου, ἐν τῷ σχολείῳ ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ, περιγραφαὶ περιπάτων, ὁδοποριῶν, ταξιδιῶν, ἀνεκδότα καὶ ἐπεισόδια, ἐξ ὧν βλέπει τις ἢ ἀκούει, ἰδοὺ τὰ συνήθη θέματα τῶν τρυφερῶν τούτων ἐπιστολῶν. Οἱ φίλοι τῆς Διαπλάσεως ἀλληλογραφοῦν μετ' αὐτῆς ὡς τέχνα μετὰ μητρὸς.

Ὅσάκις αἱ ἐπιστολαὶ αὗται περιέχουν καμμίαν ἐρώτησιν ἢ ἀνακοίνωσιν ἐνδιαφέρουσαν τὸν κύκλον τῶν ἀναγνώστων τοῦ περιοδικοῦ, ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ ἐν ἐκτάσει, ἀποσπῶσα πολλὰς καὶ ὁλοκληροῦς περικοπὰς ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἄλλ' ὅταν περιέχουν μόνον παραγγελίας, ἢ καμμίαν ἐρώτησιν μὴ ἐνδιαφέρουσαν ὅλους, ἡ Διάπλασις τοὺς στέλλει ἀπὸ ἐνῆα φιλάκι ἢ τοὺς ἀπαντᾷ δι' ὀλίγων λέξεων εἰς τὴν ἐρώτησιν τῶν ἐντὸς παρενθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸ ὄνομα τῶν ἢ τὸ ψευδώνυμον.

Διὰ τῶν ἐπιστολῶν πρὸς τὴν Διάπλασιν οἱ φίλοι τῆς συγκινοῦνται καὶ πρὸς ἀλλήλους, διὰ τῶν Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφοριῶν, τῶν δημοσιευμένων εἰς ἰδιαιτέρον μέρος τῆς «Ἀλληλογραφίας» ὁσάκις τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ γῶρος, —ὡς καὶ διὰ τῶν προτάσεων περὶ ἀλλαγῆς Μικρῶν Μυστικῶν, αἱ ὅποια ἐπίσης δημοσιεύονται εἰς τὴν «Ἀλληλογραφίαν».

Κανὼν ἀπαράβατος. — Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Διάπλασιν πρέπει νὰ εἶναι ὁλοκληρῶς ξεχωριστὴ δηλαδὴ νὰ μὴ περιέχῃ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τῶν θεμάτων τῶν ἐπιστολῶν, οὐτε Λύσεις, οὐτε Παιδικὰ Πνεύματα ἢ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν, οὐτε Ἀπαντήσεις εἰς διαγωνισμούς, διότι καθὲν τούτων πρέπει νὰ γράφεται εἰς χωριστὸν φύλλον χαρτονίου, ὅπως βλέπετε εἰς τὸν οἰκείον τόπον.

Καλὸν μάλιστα εἶναι αἱ παραγγελίαι αἱ

περιεχόμεναι ἐντὸς τῆς ἐπιστολῆς, νὰ γράφονται χωριστά, εἴτε ἐν ὑστερογράφῳ, εἴτε εἰς ἰδιαιτέρον τεμάχιον χαρτονίου, καθὼς καὶ αἱ προτάσεις τῶν Μικρῶν Μυστικῶν.

Ἡ πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐπιστολὴ πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον γραμματόσημον. Ἐπιστολαὶ ἀπλήρωτοι ἢ μὴ ἀνεπικερὲς γραμματόσημα, μένουσιν ἀκίνητοι εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον. Ὅσάκις ἡ ἐπιστολὴ σας περιέχῃ παραγγελίαν τινα πρὸς ἀποστολὴν τῶν βιβλίων, τετραδίων Μ. Μυστικῶν κτλ. μὴ ἀρκήσῃ εἰς τὴν ὑπογραφήν σας, ἀλλὰ νὰ προσθέτετε πάντοτε καὶ μίαν ἐντυπὸν διεύθυνσίν σας, ἐξ ἐκείνων ὑπὸ τὴν ὁποίαν σας στέλλεται τὸ φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως. Πρέπει λοιπόν, ἀπὸ τὸ περιεχόμενον ἐκάστου φυλλαδίου, νὰ ποκοπτετε τὴν ταϊνίαν μετ' ὀνόματός σας καὶ τὴν διεύθυνσιν, καὶ νὰ τὴν φυλάττετε διὰ τὰς παραγγελίας σας.

Ἐν γένει ἡ ἐπιστολὴ πρέπει νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν καθαρογραμμένη, εὐανάγνωστος, καὶ τακτοποιημένη, ὥστε νὰ εὐρίσκειται ἀμέσως τὸ κάθε τι, καὶ ὅποιον γράφει. Ἡ Διάπλασις λαμβάνει ἐκαστοτάδως ἐπιστολὰν κατ' ἑβδομάδα καὶ χρειάζεται τάξις καὶ εἰ δυνατόν καλλιγραφία, διὰ νὰ δύναται νὰ τὰς ἀναγνώσκῃ ὅλας, χωρὶς νὰ δαπανᾷ πολὺν καιρὸν.

Ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἐπιστολάς, κατ' ἡν τάξιν λαμβάνει αὐτάς. Ὁ γράφων πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐπιστολὴν καὶ μὴ βλέπων τυχὸν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον φύλλον, ὀφείλει νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ του ἐλήφθη ἀφ' οὗ ἐντυπώθη τὸ φύλλον. Ἄν ὅμως λάβῃ καὶ δευτέρον ἢ καὶ τρίτον φύλλον χωρὶς ἀπάντησιν, τότε μόνον δύναται νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ του ἐχάθη, ἰδιαιτέρως δυστάσεις: Νὰ προτιμᾷτε τὴν μαύρην μελάνην καὶ νὰ ποφεύγετε πάντοτε τὴν κόκκινην, διότι θλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς.

Μὴ λησμονήτε νὰ ὑπογράφετε τὰς ἐπιστολάς σας, ἔχει μόνον μετὰ τὸ ψευδώνυμόν σας (ὅσοι ἔχετε) ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀληθῆς σας ὀνομα. Ὅνομα καὶ ψευδώνυμον πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι ΑΧΩΡΙΣΤΑ εἰς τὰς πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐπιστολάς σας.

Κεφάλαιον Η'.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ λέγονται τὰ Τετράδια, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1896 ἐξέδωκεν ἡ «Διάπλασις» ὅπως ἀνατάσσονται κυρίως μετὰ τῶν συνδρομητῶν τῆς.

Ἐκαστον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν περιέχει 30 ἐρωτήσεις, καὶ ἀπέναντι τῶν πρὸς τὰς ἀπαντήσεις τὰς ὁποίας γράφουν οἱ ἀνταλλάσσοντες δι' αὐτῶν τὰς ιδέας των. Τὰ τετράδια ταῦτα, οὕτω συμπληρούμενα καὶ δυνάμενα, ἀποτελοῦν κατόπιν πρωτοφανὲς καὶ χαριτωμένον Λεύκωμα, δυνάμενον νὰ τέρψῃ πᾶσαν συναναστροφὴν.

Τὰ Μικρὰ Μυστικά πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Ἐκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 15. Δέσμη ἐξ 25 τετραδίων, μ' ἐξώφυλλον καὶ μὲ πίνακα Περιεχομένων, φρ. 3. Ἐξώφυλλον καὶ Πίναξ, χωριστά, λεπτὰ 30.

Ἡ ἀνταλλαγή τετραδίων, μετὰ τῶν συνδρομητῶν μας ἢ ἀδελφῶν των διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐξῆς ὁρους:

Ἡ ἀνταλλαγή τῶν Μικρῶν Μυστικῶν δὲν εἶναι ποσῶς ὑποχρεωτική. Δύνανται τε καλλίστα νὰ εἶναι συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως καὶ νὰ μὴ κάμνῃ οὔτε νὰ δέχεται προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν. Τοῦτο ἀφίεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν διάθεσιν ἐκάστου, καὶ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν γονέων του ἢ τῶν κηδεμόνων, τῶν ὁποίων ἡ ἀδεία εἶναι ἀπαραίτητος.

Ὁ συνδρομητὴς, ὁ δυνάμενος καὶ ἐπιθυμῶν νὰνταλλάξῃ Μ. Μυστικά μετὰ συνδρομητῆν, δηλοῖναι τοῦτο δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἢ ὅποια δημοσιεύει τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλῃν τῆς «Ἀλληλογραφίας». (Μόνον πέντε προτάσεις ἐκάστου κατ' ἀνάστητον ὅρον, δημοσιεύονται εἰς ἕκαστον φύλλον).

Ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν πρότασιν, εἶναι ἐλεύθερος νὰ τὴν δεχθῇ, ἢ νὰ μὴ τὴν δεχθῇ. Ἄν δεχθῇ, τότε, ἀντὶπάσης ἄλλης εἰδοποιήσεως, πρέπει νὰ πέμψῃ πρῶτος ἐν τετράδιόν του πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἢ ὅποια τι στέλλει πρὸς τὸν προτείνοντα, καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἄμα λάβῃ τὸ τετράδιον, ὀφείλει νὰ πέμψῃ τὸ ταχύτερον ἐν ἰδικόν του διὰ νὰ ποσταλῇ εἰς ἀνταπόδοσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγήν. Οὕτω λοιπόν, ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγήν στέλλει τετράδιον πρῶτος, ὁ δὲ προτείνων αὐτὴν, στέλλει τετράδιον δευτέρον.

Ὅτε δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτείνων, ὅταν θὰ στέλλουν τὸ τετράδιόν των, πρέπει πῶτον νὰ γράφουν τὰς ἀπαντήσεις, νὰ τοῦ υπογράψουν (μετὰ τὸ ὄνομα ἢ μετὰ τὸ ψευδώνυμον, ὅπως ἐγένεναι πρὸς τὰς, ἢ καὶ μετὰ τὰ δύο, ἂν θελοῦν φανερωθῶν) νὰ τοῦ θέσουν εἰς ἕνα φάκελλον ἄγραφον, ἀνοικτὸν, νὰ θέσουν ἐντὸς γραμματόσημον 10 λεπτῶν (πάντοτε δεκάλεπτον δι' ὅπου δῆποτε εἶνετὸ τετράδιον) νὰ γράφουν εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ φακέλλου ὁ μὲν πρῶτος: «Διὰ τὸν τάδε ὁ δευτέρος μοι ἐπρότεινε τὴν ἀνταλλαγήν» ὁ δὲ δευτέρος «Διὰ τὸν τάδε, τοῦ ὁποίου ἔλαβον τὸ τετράδιον» νὰ θέσουν τὸ δλον ἐντὸς δευτέρου φακέλλου μεγάλητέρου, καὶ νὰ τοῦ στείλουν πρὸς τὴν Διάπλασιν.

Ἡ Διάπλασις τότε ἀναγινώσκει τὰ τετράδια, καὶ ἂν ἐγκρίνῃ τὰς ἀπαντήσεις, κλείει τὸν ἄνευ ἐπιγραφῆς φάκελλον, γράφει ἐμπρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται, καὶ τοῦ στέλλει ταχυδρομικῶς χρησιμοποιήσας τὸ ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχον γραμματόσημον.

Τετράδια μὲ ἀκόμους καὶ ἀπρεπεῖς ἀπαντήσεις, μετὰ προσωπικοῦς ὑποινιγμοὺς κτλ. δὲν διαβιβάζονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

Ἰδιαιτέραι δυστάσεις. — Μὴ ἀριθμῶν τὰ τετράδια, τὰ ὁποῖα στέλλετε, ἀλλὰ μόνον τὰ τετράδια, τὰ ὁποῖα λαμβάνετε, (διὰ νὰ τὰ ἐγγράψετε μετὰ τὸν αὐθεντικὸν ἀριθμὸν των εἰς τὸν Πίνακα τῶν Περιεχομένων, ὅταν θὰ κάμετε τὸ Λεύκωμα). Μὴ ἐσακίζετε τὰ τετράδια, ἀλλὰ ζητεῖτε φακέλλους, οἱ ὁποῖοι νὰ τὰ χωρῶν ἐκ κληρῶν. — Τὴν σημείωσιν πρὸς ποῖον ἀπευθύνεται τὸ τετράδιόν σας, γράφετε εἰς

ὅπισθεν μέρος τοῦ καλύμματος τοῦ φακέλλου, ὥστε ὅταν κλείεται οὗτος ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, νὰ μὴ φαίνεται ἡ σημείωσις. Ἄν θέλετε, — διὰ μεγαλειτέραν ἀσφάλειαν — σημειοῦντε τὸ καὶ εἰς τὸ ἄνω ἢ εἰς τὸ ἀριστερὸν περιθώριον τοῦ τετραδίου.

Εἴπομεν ὅτι οὐδεὶς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δέχεται ἢ νὰ προτείνῃ ἀνταλλαγήν. Ἀλλ' ὅταν προτείνῃ, καὶ ὁ ἄλλος δεχθῇ τὴν πρότασιν καὶ τῷ στείλῃ τετράδιον, ὀφείλει νὰ τοῦ ἀνταποδώσῃ ἀμέσως. Ὁ λαμβάνων τετράδιον κατόπιν προτάσεώς του, καὶ μὴ ἀνταποδίδων αὐτό, διαπράττει κλοπὴν.

Χάριν εὐκολίας, διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς, δύναται τις νὰ προτείνῃ ἀνταλλαγήν πρὸς πολλὰ συγχρόνως πρόσωπα. Ὅμως εἰς κάθε φύλλον τῆς Διαπλάσεως μόνον ἀπὸ πέντε τὸ πολὺ θὰ δημοσιεύονται — Προτάσεις ἀνταλλαγῆς πρὸς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς ὁμοῦ δὲν εἶναι δεκταί.

Συνειθίζουσιν οἱ ἀνταλλάσσοντες τετράδια Μ. Μυστικῶν νὰ βραβεύουν διὰ δώρου τινὸς τὸ ἀριστερὸν ἐξ ὧν λαμβάνουν. Ἀλλ' οὐδέμιαν ὑπόσχεσιν περὶ Βραβεῖου δημοσιεύει ἡ Διάπλασις, ἂν δὲν κατατεθῇ πρῶτον εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ὑπὸ τοῦ θέλοντος νὰ βραβεύσῃ, τὸ δῶρον ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Χάριν οἰκονομίας, τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν δύναται νὰ στέλλωνται πρὸς τὴν Διάπλασιν ὑπὸ ταϊνίαν ὡς ἐντυπα, ὅτε πληροῦνται ἐλάχιστον ταχυδρομικὸν τέλος. Καὶ ἡ Διάπλασις ὡς ἐντυπα τὰ στέλλει, περικόπτουσα τὰς ἀκρας τῶν φακέλλων. Τὸ δὲ περισσεύον ἐκ τῶν 10 λεπτῶν γραμματόσημων, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας, κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπορῶν.

Οἱ ὅροι οὗτοι πρέπει νὰ ἀναγνωσθῶν μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ νὰ τηρῶνται ἀποστηρικῶς καὶ κατὰ γράμμα. «Μικρὰ Μυστικά» στέλλόμενα παρὰ τοὺς δέους, (ἄνευ φακέλλου ἄγραφου ἀνοικτοῦ, ἄνευ γραμματόσημου δεκαλέπτου, ἄνευ μνεῖας τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνονται κτλ. κτλ.) ρίπτονται εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀρρήστων.

Τὰ Μικρὰ Μυστικά ὑπῆρξαν ἕως τώρα ἡ μᾶλλον ἐπιτυχοῦσα καινοτομία τῆς «Διαπλάσεως». Περισσότερα τῶν 6,000 τετραδίων διηλθον μέχρι σήμερον ἐκ τοῦ γραφείου μας, ὁλόκληρες δὲ ἡ πρώτη ἐκδοσις τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, ἐκ 10,000 ἀντιτύπων, ἐξηντήθη εἰς διαστήμα 8 μηνῶν, ἡ δὲ δευτέρα ἐκδοσις ἐκ 15,000 ἀντιτύπων πλησιάζει ἤδη νὰ ἐξαντληθῇ. Οὕτως ἐσχηματίσθησαν παντοῦ πληθῆς ὠραίως Λευκωμάτων, διὰ τῶν ὁποίων διεσκέδασαν μεγάλως πλείστα οἰκογένεια συνδρομητῶν μας.

Σημειώσεις. — Ἐκτὸς τῆς ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν, γίνεται διὰ τοῦ γραφείου μας καὶ ἀνταλλαγή ἐπιστολῶν. Ἀλλ' ἡ Ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τῶν ὁμοφύλων. Ἀγῶρια Ἀλληλογραφοῦν μετ' ἀγῶρια, καὶ κοράσια μετ' ἀγῶρια. Αἱ προτάσεις περὶ Ἀλληλογραφίας δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλῃν τῶν Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφοριῶν. Αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ 30 λέπτου γραμματόσημου καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φακέλλον ὅπως τὰ Μ. Μυστικά, διὰ νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ πρῶτον ἡ Διάπλασις καὶ ἂν τὰς ἐγκρίνῃ νὰ τὰς στέλλῃ.

Κεφάλαιον Θ'.

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Συχνὰ οἱ νέοι συνδρομηταὶ θὰ βλέπουν εἰς τὴν «Διάπλασιν» τὴν λέξιν «Ξεσπάθωμα» καὶ βεβαίως δὲν θὰ ἐννοοῦν τί σημαίνει, ἂν δὲν τοῖς το ἐξηγησώμεν.

«Ξεσπάθωμα» λέγεται ἡ φροντίς καὶ ἡ ἐνέργεια, τὴν ὁποίαν καταβάλλουν οἱ φίλοι τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς ἐγγράφῃν νέων συνδρομητῶν. Τοῦτο ἐγίνετο ἀνεκάνη, διότι οἱ ἀναγνώσται τῆς «Διαπλάσεως» ἀγαποῦν πολὺ τὸ περιοδικὸν των καὶ πάντοτε τὸ συνιστοῦν καὶ εἰς ἄλλους, καὶ τοὺς προτείνουν ὅπως ἐγγράφωσιν συνδρομηταί. Μίαν φοράν ἕνας φίλος τῆς «Διαπλάσεως», ὁ Ὅρφευς, τῇ ἑγγραφῇ: «Διάπλάσις μου, θὰ ξεσπάθωσας καὶ ὁ σου ἐγγράφῳ πληθὺς συνδρομητῶν.» Ἡ φράσις αὕτη ἐγγράφη εἰς τὴν «Ἀλληλογραφίαν» καὶ ἤρρεσε τόσον πολλὴ εἰς ὅλους τοὺς φίλους μας, ὥστε ἕκτοτε καθιερώθη.

Ἡ μεγάλη εὐδοκίμησις τοῦ περιοδικοῦ, μάλιστα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ «Ξεσπάθωμα», εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν Ἑλληνοπαίδων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν, αὐξάνοντας ἐλόντων ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν, νὰ καταστήσουν τὴν ἑλληνίδα «Διάπλασιν» ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐν τῶν ἀρίστων παιδικῶν περιοδικῶν ὅλου τοῦ κόσμου! Ὅποια εὐγενὴς φιλοδοξία! . . . Ὡρισμένως δὲ τὸ ἐφτερινὸν Ξεσπάθωμα σκοπεῖ τὴν αὐξησιν τοῦ φύλλου διότι, εὐθὺς ἄμα ὁ ἀριθμὸς τῶν δι' αὐτοῦ ἐγγραφεσσομένων νέων συνδρομητῶν ἀνέβη εἰς 2,000, θὰ προστεθῶν εἰς τὸ φύλλον 4 ἀκόμη σελίδες, ὥστε τοῦ λοιποῦ θὰ ἐκδίδεται διὰ δέκα σελίδων.

Διὰ τοῦτο οἱ ἀλλοεῖς φίλοι μας ἀντιλαμβάνονται τὸ ξεσπάθωμα ὡς καθήκον. «Τὸ Ξεσπάθωμα εἶναι καθήκον, ἔγραψεν ἡ φίλη μας Μαρία Παυλάκη — καὶ τὸ καθήκον δὲν ἔχει οὔτε ὅρια οὔτε τέλος.» Καὶ πραγματικῶς τὸ ξεσπάθωμα ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ ἐξακολουθῇ.

Ὅσοι ἐκ τῶν νέων συνδρομητῶν θαλήσουν νὰ ξεσπάθωσιν, πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι οὐδεὶς ἐγγράφεται συνδρομητὴς εἰς τὴν Διάπλασιν ἄνευ προπληρωμῆς. Μαζὶ λοιπὸν μετὰ τὸ ὄνομα τῶν συνδρομητῶν, τοὺς ὁποῖους τυχὸν θὰ κάμουν, πρέπει νὰ στείλουν καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των. Καὶ διὰ κάθε νέαν ἐτήσιαν συνδρομὴν, ὁ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἐγγράφῳ αὐτὴν λαμβάνει παρὰ τῆς «Διαπλάσεως» ὡς δῶρον ἐν Γραμματίῳ ἀξίας μιᾶς δραχμῆς (ἢ ἐνδὸς φράγκου, ἂν ἡ συνδρομὴ εἶναι ἐξωτερικὴ) ἐξοφλούμενον εἰς εἶδος εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως». (Ὅπισθεν τοῦ γραμματίου ὑπάρχει λεπτομερὴς ὁδηγία περὶ τῆς χρήσεώς του).

Κεφάλαιον Ι'.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΕΠΙΜΕΛΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» ἀπὸ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους, τῇ εὐγενεῖ ἀπατήσῃ

τῶν φίλων τῆς, ἔχει ἀνδρῶσιν καὶ τὸ ἄλλοτε λειτουργήσαν «Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπορῶν ἐπιμελῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν».

Ὁ σκοπὸς τοῦ ταμεῖου τούτου εἶναι ἡ δωρεὰν παροχὴ τῆς «Διαπλάσεως» εἰς παιδία ἐπιμελῆ καὶ φιλόμουσα, ἀλλὰ πτωχὰ, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἴδύναντο ἄλλως νὰ ποκτήσιν αὐτήν. Οὕτως ἀπέναντι τοῦ συναζόμενου ποσοῦ στέλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης» τῆς εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ Σχολεῖα, ὅπως διανεμῶνται ὡς βραβεῖα εἰς τοὺς ἀριστεύοντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀπόρους μαθητὰς καὶ μαθητρίδας.

Μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο κατατέθησαν περὶ τὰς 400 δραχμαί. Ὑπάρχει δὲ ἐλπίς ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους θαυτηθῇ ἀκόμη, ὥστε νὰ σταλῶσιν εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα ἀρκετοὶ τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ νὰ χαροποιηθῶν δι' αὐτῶν πολλὰ πτωχὰ παιδία.

Εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο εἶναι δεκτὰ οἰαδήποτε ποσά, καὶ τὰ ἐλάχιστα, ἐκ μέρους τῶν συνδρομητῶν μας καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθυμοῦντος νὰ συνεισφέρῃ. Εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπορῶν κατατίθεται ἐπίσης τὸ περισσεῖμα τῶν γραμματοσήμων τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῶν Ψευδωνύμων εἰσπραττόμενα ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς δι' αὐτὰ ὑπηρεσίας. Τὰ ὀνόματα τῶν εἰσφορέων μετὰ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἐκάστου, δημοσιεύονται ἐκαστοτε εἰς τὴν «Διάπλασιν».

Κεφάλαιον ΙΑ'.

Η ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ δύναται νὰ ποκτήσιν τὴν σειράν τῶν τόμων τῆς «Διαπλάσεως» τῶν ἐκδοθέντων πρὸ τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὅποιον ἐνεγράφησαν.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν 29 Τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ὁ δευτέρος (1880) δὲν ὑπάρχει, ἐξαντληθεὶς πρὸ πολλοῦ.

Ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1893 ἐξεδόθησαν 24 τόμοι, ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Α' Περιόδου». Διότι ἀπὸ τοῦ 1894 ἡ «Διάπλασις» ἤλλαξε σχῆμα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Β' Περίοδον.

Ἐκ τῶν 24 τόμων τῆς Α' Περιόδου, ὁ 1ος, ὁ 3ος, ὁ 8ος, ὁ 12ος, ὁ 13ος, καὶ ὁ 14ος, ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγα ἀντίτυπα μᾶς ὑπολείπονται, τιμῶνται εἰς τὴν ἀρχικὴν τῶν τιμῶν, ἥτοι πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

Οἱ ἐξῆς τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἀντίτυπα μᾶς περισσεύουν, ἥτοι ὁ 4ος, 5ος, 6ος, 7ος, 9ος, 11ος, 1

Οι τόμοι της Α' Περιόδου πωλούνται και χρυσόδετοι ανά δύο, αποτελούμενοι εν βιβλίον (6 3ος με τον 4ον, 6 5ος με τον 6ον, 6 7ος με τον 8ον και καθ' ἑξῆς) εἰς τὴν τιμὴν δὲ τῶν δύο τόμων πρέπει νὰ προστίθενται φρ. 3 διὰ τὸ δέσμευ. Π. γ. 6 3ος τόμος τιμᾶται φρ. 2,50 ὁ 4ος τιμᾶται φρ. 1. Οι δύο μαζί δεμένοι φρ. 6,50.

Οἱ ἀνωτέρω τόμοι πωλοῦνται καὶ ὅλοι μαζί, καὶ χωριστὰ ἕκαστος. Ὡστε ὁ ἔχων ἑλλειπὴ τὴν σειρὰν τῆς Διαπλάσεως, δύναται νὰ τὴν συμπληρώσῃ ἀγοράζων μόνον τοὺς τόμους, οἱ ὅποιοι τοῦ λείπουν.

Λεπτομερὲς τιμοκατάλογος τῶν τόμων στέλλεται παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Κεφάλαιον ΙΒ'.

ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

Ἡ συνδρομὴ εἰς τὴν «Διάπλασιν» εἶνε προπληρωτὰ ἐπομένως ὁ συνδρομητὴς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ πρέπει πρὶν λήξῃ ἡ συνδρομὴ του νὰ τὴν ἀνανεώσῃ. Ἀλ-

λως ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου διακόπτεται. Κατ' ἔτος ἡ Διάπλασις προκηρύσσει Διεθνοὺς Δῶρον, ἀξίας ἄνω τῶν 700 δραχμῶν, τὰ ὅποια ἀπονέμονται διὰ κλήρου εἰς 100 συνδρομητὰς. Εἰς τὴν κλήρωσιν ὁμοῦς τίθενται τὰ ὀνόματα μόνον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἐκπληρώσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν μέχρις ὁρισμένης προθεσμίας (φέτος π. γ. μέχρι τῆς 10 Ἰανουαρίου).

Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ παραγγελία, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» ὁδὸς Αἰόλου 117, Εἰς Ἀθήνας. Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγελιῶν στέλλεται διὰ τραπέζιτικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἐλλείψει δὲ τούτων, διὰ χαρτονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσῶν νομισμάτων ἐσφραγισμένων ἐντὸς λεπτοῦ χαρτονίου, τοκομεριδίων τῶν λαχειοφόρων ὁμιολῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, κτλ. Ποσὰ μικρότερα τῶν πέντε φράγκων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματίζονται παντὸς Κράτους (προτιμωμένων τῶν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν).

Ἐπιστολὴ περιέχουσα χρήματα ἀνάγκη νὰ στέλλεται συστημένη καὶ καλῶς ἐσφραγισμένη, πρὸς ἀποφυγὴν παραβιάσεως.

Ὁ πληρώων ἐτησίαν συνδρομὴν ἀπακτῶ τὸ δικαίωμα μιᾶς ταινίας τυπωμένης ὑπὸ τὴν ὁποίαν τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶς. Διὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν διευθύνσεως, ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς συνδρομῆς γινόμενην, ὀφείλει νὰ στείλῃ καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην, πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας. Ἄλλως ἡ παραγγελία του δὲν ἐκτελεῖται.

Ὁ συνδρομητὴς, ὁ ἀλλάσων κατοικίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸ γραφεῖμας. Ἄλλως δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων.

Ἐπίσης, ἂν δὲν λάβῃ κανεὶς τὸ φύλλον μιᾶς ἐβδομάδος, ὀφείλει νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ταχυδρομίου καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπωλεσθέν φύλλον τὸ ὅποῖον τότε στέλλομεν ἐκ νέου δωρεάν. Αἰτήσεις ὅμως περὶ ἀναπληρώσεως φύλλων μὴ γινόμεναι ἀμέσως, δὲν εἶνε δεκτὰ, ἂν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου (λεπτὰ 15 κατὰ φύλλον).

ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΞΕΣΠΑΘΜΑ πρὸς αὐξήσιν τοῦ φυλλαδίου τῆς Διαπλάσεως.

Σκοπὸς τοῦ Εξεσπαθώματος: Μάλιστα οἱ διὰ τοῦ Εξεσπαθώματος, ἦτοι οἱ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν φίλων μας, ἐγγραφησόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Διάπλασιν» τοῦ 1899 ἀνέλθουν εἰς διςχιλίους (ἀρ. 2,000) ἀμέσως εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως θὰ προστεθοῦν ἄλλαι 4 σελίδες, ὥστε νὰ ἐκδίδεται καθ' ἑβδομάδα ὡδεκασέλιδον, μετὰ τὴν ἰδίαν συνδρομὴν.

Οἱ φίλοι μας, μετ' ἐξαιρετικῶν καὶ ἀξιοπαινῶν ζήλων ἐργάζονται ὅλοσιν πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν. Ἀπὸ σήμερον ἀρχόμεθα ἀναγράφοντας ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν, μετὰ τὸ πᾶν τῶν συνδρομητῶν τούτοις ὁποῖους ἐνέγραψεν ἕκαστος. Πάντες οὗτοι ἀξιοῦνται καὶ δημοσίᾳ τὰς ἐνθουσιᾶς εὐχαριστίας τῆς Διαπλάσεως.

Ἐκτὸς τοῦ Δώρου, τὸ ὅποῖον παρέχεται διὰ πᾶσαν νέαν συνδρομὴν εἰς τὸν Εξεσπαθώοντα, ἴσθ' ἀπονέμεται καὶ ἓν Εὔσημον, ἐγγραφόμενον εἰς τὸ Βιβλίον τῶν Εὔσημων. Ὡστε ἕκαστος τῶν κατὰ τὴν ἀναγραφὰ μόνων, ἂς γνωρίζῃ ὅτι ἐλάβεν ἤδη τόσα Εὔσημα [Ε], ὅσοι εἶνε οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφέντες συνδρομηταί.

Α' ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΞΕΣΠΑΘΜΑΤΟΣ

Ἰωνικὴ Ἀκτὴ (ἐξαγιάσθη καὶ ἐνέγραψεν 1 συνδρομητὴν), Ἑλλήν Π. Σκελλάρη (1 συνδρ.), Χειμωνιάτικη Διακάδα (2), Φινὴ Ν. Καλογεροπούλου (1), Τσουχτρά (1), Ναυάρχος τῆς Βαρέλλας (1), Θύελλα (1), Ροδοστεφανωμένη Δύσις (1), Ναυάρχος Θεοβόρας (1), Μακαρονιάδα (1), Μπαμ-Μπούμ (1), Κόδρος (3), Νικόλαος καὶ Βρασίδης Κ. Δεκαβάλλας (1). Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς (2), Κεράσι καὶ Φράουλα (3), Παναγιώτης Ι. Μίντζας (1), Κικὴ Χαλκιοπούλου (1), Δίκ. Δ. Ράλλια (1) Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς (1), Ἀλεξάνδρα Ἀπέρη (1), Παναγιώτης Ζουλόπουλος (1), Πέτρος Ν. Μάνσης (1), Χαριτίνη Παπαγεωλοπούλου (1) Πηνελόπη Γ. Ἀγγελίδου (3) Μαρία Καλαϊτάκη (1) Παναγιώτης (1), Ἀρίστη Βουλγαρίδου (1) Σκαριδάκη (1), Ἀσπασία Μαρκεττή (1), Ἰωάννης Ν. Τσαγγρίδης (1) Ἰριγένεια Ν. Καίρη (2) Πλησιφαῆς Σελήνη (1), Δημήτριος Φ. Καϊάσας (2), Μαρίκα Α. Χατζὶ (1), Πολύδωρος Χατζηδημητρίου (1), Ἰππότης Μαντινουργάκης (1) Ἀλέξ. Γ. Κουισσοδότης (1), Σπασμένος Φεγγίτης (1), Ἑλπινίκη Ἀναγνώστου (3), Ἰωάννης Ι. Σουρμελῆς (1), Ἀσπασία Α. Δημητρίου (1), Νέστωρ Κ. Βαλτζῆς (4), Μαρίκα Θεοφιλοπούλου (1) Συριανὸς Ἰππότης (1), Θερμὴ Βροχὴ (1), Φλωρεντία Σαμπιρίδου (2), Τερψιθέα καὶ Ἀλεξάνδρος Σαράντης (1), Κωσταντῆς Ἀπόλλων (3), Ἀλέξ. Γ. Μισοστάκης (1), Πολυξένη Ν. Τερζάκη (1), Δημήτριος Π. Βαμβούρης (1), Φλογέρα Ἀκτὶς τοῦ Σουλίου (1), Ν. Γρηγορόπουλος (2), Κυματίζουσα Θάλασσα (1), Ἀσων. Ι. Λορέτης (2) Γεώργ. Ι. Λεωνίδης (5), Χαρ. Κ. Σικλάδος (1), Ἀγλαΐα Κ. Σικλάδου (2), Μαρίκα Κ. Πολέμη (2), Ἰσάκ Ι. Κολομυρῆς (2), Κωνστ. Ν. Γαζετόπουλος (1), Μαριώγκα Α. Μανσόλα (1), Μπιρμιπρά (1), Νικόλαος Δάνδολος (1) Πηνελόπη Α. Σκελλάρη (5), Ἀρχιστράτηγος Μιλτιάδης (1), Πολυξένη Γ. Κέκση (1) Γεράσιμος Σ. Ζαχαράτος (1), Ἀλεξάνδρα Ἀναρ. Σιμοπούλου (1), Κάλυξ Ρόδου (1), Φλοῖσθος τοῦ Εὐδείου (1), Διονύσιος Ν. Τρωϊάνος (1).

Ἄλκιον τοῦ Κατακουζηνοῦ
Χρυσόδετον φρ. 5 — Ἀδετον φρ. 3,50.

Τόμος περιέχων 150 ποιήματα παιδικὰ, γαλικά, κατὰ τὴν ἀνάγκην πρὸς ἀπαγγελίαν.
Χρυσόδετον φρ. 2,50 — Ἀδετον φρ. 1,50.

Ἐπικολυρικὸν ποίημα ἐκτάκτου ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ Χριστοφόρου Σαμαρτῆ.
Τιμᾶται λεπτ. 50.

Ἄθροισμα τῶν ἐν τῷ παρόντι δελτίῳ νέων συνδρομητῶν: 103.
(Ἔπεται τὸ Β' Δελτίον)

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Σὺν ἐπέρασεν ὁ χρόνος
κι' ἦλθε ὁ νέος, ἄς σταθῶ
ἐπὶ δωμάτιό μου μόνος
καὶ σπουδαίως ἄς σκεφθῶ:

Ἀπὸ πέρου ὡς ἐφέτος,
ποῦ ἐμεγάλωσα ἐν ἔτος,
πόσα ἔχω κάμη λάθη
καὶ σὺν τί καλὰ ἔχω μάθῃ.

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 58*

Δύσεις τῶν Πευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν δημοσιευθησάντων ἐν τοῖς φυλλαδίοις τῆς «Διαπλάσεως» τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1899.

Ἀπὸ σήμερον ἀρχαίται καὶ προκηρύσσεται ὁ νέος Διγγωνισμὸς τῶν Δύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦν νὰ διγγωνισθῶν, πρὸς ἀναγνώσιν νὰ προμηθευθῶν ἐγκαίρως ἐκ τοῦ Γραφείου μας τὸν ἀπαιτούμενον Χάρτην τῶν Δύσεων καὶ νὰ συμμορφωθῶν κατὰ γράμμα πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ δημοσιευομένου εἰς τὸ Γ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ (σελ. 11-12) καὶ οἱ ὅποιοι πρὸς ἀναγνώσιν οἱ αὐτοὶ δι' ὅλους τοὺς Διγγωνισμοὺς τῶν Δύσεων.

Βραβεῖα θά ἀπονέμωσιν τὰ ὁρισμένα δι' ὅλους τοὺς Μεγαλοῦς Διαγγωνισμοὺς, καὶ τὰ ὅποια βλέπετε ἐπίσης εἰς τὸ 5' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ (σελ. 12.)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Γιατί, κυρία Μιμή, δὲν ἀνέστε ἐδῶ τὴν κόλπα σας τώρα ποὺ θὰ κατεβῆτε ἐπὶ τῆς τραπεζῆς;
— Ἄ, ὄχι, καίμην. . . ἀναψὺς τώρα τὴν θερμάστρα, καὶ φοδύσαι μὴ μου πεθάνῃ ἀπὸ ἀσφυξίας.

Βοσκήν τοῦ Ν. Γεωργίου Κουτσοῦ.

Ὁ Μικρὸς Διάβολος βλέπει μίαν κυρίαν ἐπ' ἀμάξης, ἡ ὁποία κρατεῖ εἰς τὴν ἀγκαλίαν τῆς τὸ σκυλάκι τῆς, καὶ ἀνακράζει:

— Μπαμπά! γὰρ κύττατε ἐκεῖνο τὸ παιδί ποὺ κρατεῖ ἡ κυρία πῶς μοιάζει μετὰ σκυλάκι! ἀπαράλλατο!

Βοσκήν τοῦ Ν. Γεωργίου Κουτσοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ».

ΕΙΜΑΙ καταχαρούμενη, κατενθουσιασμένη, καταμαγεμένη ἀπὸ τὴν ὥραν Πρωτοχρονίαν, ποῦ μ' ἐκάματε, παιδιὰ μου, νὰ ἐορτάσω καὶ φέτος. Τί δῶρα, τί κάρτες, τί ἐσπαθώματα, τί εὐχὴ! . . . Κ' ἐγὼ δὲν ἤξευρα ἀπὸ ποῦ νὰ

πρωταρχίσω, τί νὰ πρωτοθαυμάσω, τί νὰ πρωτοεπαινέσω! Εἶνε τόσῳ πολλὰ καὶ τόσῳ ὀρεγνὰ τὰ δείγματα αὐτὰ τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης τῶν φίλων μου! Ἀκούσατε λοιπόν:

Ἡ Μέλλουσα Καλλιτέχνης μου ἐχάρισεν ἓνα μεγαλοπρεπὲς καὶ κομψότατον μελανοδοχεῖον, τὸ ὅποῖον ἔχω τώρα ἐπάνω εἰς τὸν τραπέζι μου καὶ τὸ μεταχειρίζομαι ἀποκλειστικῶς. — Ἡ Πέτρα Σκανδάλου μου ἔστειλε μίαν ὑπερμεγέθη καὶ ὠραιοτάτην ἀνθοδέσμη, ἡ ὁποία (θὰ το πιστεύετε;) δὲν ἐννοεῖ ἀκόμη νὰ μαρτυρῇ. — Ἡ μικρούλα ἀλλ' εὐρυστάτη Μεταξούλα μου ἔστειλεν ἓνα γαλόνι ἐκίσσον κρασί, τὸ ὅποῖον συνοδεύετε καὶ μετὰ τῆς τετρατίχου:

Τὸ κρασάκι ποῦ σας στέλλω
ἔχει χροῖμα τῆς αὐγούλας.
Νὰ το πιῆτε ὅλο θίλω
ἵνα ὑμῶν εἶναι τῆς Μεταξούλας!

(ὅπερ καὶ ἐγένετο!) — Τὸ Ἠλεκτρικὸν Φῶς μου ἐχάρισεν μίαν θάλασσαν ἀσφράγιαν (πολὺ καλὴν διὰ τὴν ηλικίαν μου) εἰς ἓν ὠραϊκώτατον πλαίσιον. — Κάρτες πρωτοχρονιάτικες μετὰ μὲγανθον πολυτέλειαν καὶ μετὰ πολὺ γούστον, μου ἔστειλαν οἱ ἐξῆς: ἡ Νύμφη τοῦ Βορρᾶ, ἡ Δούκισσα, ἡ Νεράιδα τοῦ Ἀλφειοῦ, ἡ Ἀγαρίστη, ὁ Ἀργυρὸς Φάρος, ἡ Ταταραία Κόρη, ἡ Ἰρις, ἡ Αἰκατερίνη Κοιλάκη Γρίβα, τὸ Φύλλον Τριανταφυλλοῦ, ἡ Μουσικὴ Καρδιά, τὸ Ἀφρισμένο Κύμα, ὁ Καράλαμος Χαραγμῆς, ἡ Ναυτοπούλα, ἡ Θαλασσοπούλα, ἡ Βίβλα, ἡ Τελευταία Χελιδὼν, ἡ Φεγγόβαλη Ἀητούλα, ἡ Σανθὴ Νησιωτοπούλα, ἡ Μεσομένης, ὁ Μεσομήνης, ἡ Ἀκρίτας, ὁ Ἀριστομένης, ὁ Μεσομήνης, ἡ Φαγὴ Σκελλάρη, ὁ Χαριδῆμος Μαργαρίτης, ἡ Καλλιπάρη Δ. Σταῖκου, ἡ Κάρις Σούλα, ἡ Κάκια, Νικόλαος καὶ Γεώργιος Δ. Ρέππας, ἡ Μαριώ Μαξίμου, ἡ Ἑλένη Κ. Πράτσικα, ἡ Νύμφη Καλινῆς, ὁ Καρβουνιάρης, ἡ Κορινθιακὴ Σταφίς, ὁ Γιαννακὴς Μαυρίκος, ἡ Πάλλουσα Καρδιά, ἡ Δεσποινὴ Σατοβριάνδου, τὸ Πτηνὸν τῆς Ἑρήμου, ἡ Θερμὴ Βροχὴ, ἡ Χειμωνιάτικη Διακάδα, ἡ Ἀνακασοῦρα, ὁ Χ. Δ. Μιχαηλίδης, ὁ Α. Μανιάς, ἡ Αἰχμάλωτος Χελιδὼν, ἡ Μεράντα, ὁ Ἀριεὺς, ὁ Πατριάρχης Κόλπος, ἡ Ἑλένη Κοιτῆ, ὁ Ἀπόστολος Καραπαναγιώτης, τὸ Σκυλάκι τῆς Γῆς, ἡ Θεοδώρα Δ. Τασούλη, ὁ Τζι-Τζι-Μπούμ-Μπούμ, ἡ Ἀστικὴ Νύξ, ὁ Στέφανος Κόινος καὶ ἄλλοι, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Σας εὐχαριστῶ πάρα πολὺ, παιδιὰ μου. Καὶ τοῦ χρόνου νὰ ζήσατε καὶ νὰ εὐτυχίσετε. Ἐπίσης ὁ συνεργάτης μου κ. Φαίδων εὐχαριστεῖ θερμῶς τὴν Δάφνην καὶ τὸν Λούτιον, διὰ τὰς ὠραϊστάς ἐπιστολάς ποῦ του ἔγραψαν τὴν Πρωτοχρονίαν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ψυχρούς μου Ἀναστάς ἔχει νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Δάφνην διὰ τὴν ἐπιστολὴν τῆς καὶ τὴν Ταταραίαν Κόρη διὰ τὴν κάρταν τῆς.

Πλησυνάκη Σελήνη [Ε] πάρα πολὺ μοῦ ἤρπεν ἡ ἐπιστολὴ σου, ἡ εὐρυστάτη καὶ πολὺ καλογραμμένη, διὰ τὴν ὁποίαν σοῦ δίδω καὶ αὐτὰ τὰ δύο Εὔσημα. Βλέπε'ς τὸν ἀδελφόν σου διὰ τὸν δέχομαι πολὺ εὐχαριστίας καὶ περιμένω.

Κόδρος [Ε] ἔλαβα τὰ τετράδιά σου, — καὶ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ“

Βιβλία διὰ Οἰκογενείας καὶ παιδιὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς «Διαπλάσεως» καὶ πωλούμενα εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς.

ΠΡΟΣ Ο ΝΙΚΙΟΥ

ὁ νέος ἐκδοθεὶς τόμος

ΠΡΟΣ Ο ΝΙΚΙΟΥ

Ἀδετος φρ. 3,50 | Χρυσόδετος φρ. 5.

Μυθιστορία ὑπὸ André Laurie, ἀρχαῖς ἐλληνικαὶς ὑποθέσεις ζωηροτάτοι ἐνδιαφέροντος. Ἡ σκηνὴ τοῦ θαυμασίου τούτου ἔργου ὑπὸ καίται ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ἐποχῆς Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος. Μεταφράσθη ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Κωστῆ Παλαμᾶ, μετὰ πρόλογον ὑπὸ Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Τόμος ὀγκώδης μετὰ 25 ὁλοσέλιδων εἰκονογραφιῶν.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Συλλογὴ πρωτοτύπων καὶ ἀνεκδότων μονολόγων, διαλόγων καὶ δραματῶν, δι' ἑορτὰς Σχολείων καὶ Οἰκογενειῶν. Περιέχει 5 μονολόγους, 6 διαλόγους καὶ 3 δράματα. — Τιμᾶται χρυσόφ. φρ. 3,50 — Ἀδετον φρ. 2.

Βιβλίον νεώτατον
Γρηγορίου Ξενοπούλου

Διηγήματα εἰσαγόμενα
(Ἀριστοτ. Π. Κουρτίδου)
Μικρὰ σκηνὰ πρὸς παράστασιν ἐν σχολικαῖς ἢ οἰκογενειακαῖς ἐορταῖς
Σειρὰ Α', περιέχ. 13 διαλόγους φρ. 1,20 Χρυσόδετα φρ. 2,50
Σειρὰ Β', περιέχ. 10 πατριωτ. διαλόγους φρ. 1,20 τὰ δύο φρ. 4.

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Μικρὰ σκηνὰ πρὸς παράστασιν ἐν σχολικαῖς ἢ οἰκογενειακαῖς ἐορταῖς
Σειρὰ Α', περιέχ. 13 διαλόγους φρ. 1,20 Χρυσόδετα φρ. 2,50
Σειρὰ Β', περιέχ. 10 πατριωτ. διαλόγους φρ. 1,20 τὰ δύο φρ. 4.

Η ΜΑΡΟΥΣΙΑ

Μυθιστορία Ρ.-J-Stahl, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις Π. Γ. Φέρπου μετὰ 21 εἰκόνων.
Χρυσόδετον φρ. 5 — Ἀδετον φρ. 3,50

ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ

Μυθιστορία ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος, ὑπὸ André Laurie. Μετάφρασις Π. Γ. Φέρπου, μετὰ 20 εἰκόνων.
Χρυσόδετον φρ. 5 — Ἀδετον φρ. 3,50

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Συλλεγὲν ὑπὸ Ν. Π. Παπαδόπουλου
Τρία τομίδια, ὃν ἕκαστον περιέχει ὑπὲρ τὰ 200 χαριεστὰ παιδικὰ πνεύματα δυνάμενα νὰ φαιδρύνωσι καὶ τὴν μὲλλον σκηνὴν τῆς συναγωγῆς. — Χρυσόδετα καὶ τὰ τρία μαζί φρ. 2,50. — Ἀδετον ἕκαστον τομίδιον λεπτ. 50.

Η ΑΝΘΟΥΛΑ

Μυθιστορία ὑπὸ Α. Gennevraye
χαριεστὰν καὶ ἠθικώτατον. Μετάφρασις Ἀρ. Π. Κουρτίδου μετὰ 26 εἰκόνων.
(ἐξαγνισθὲν ἀνατυπωθήσεται.)
Χρυσόδετον φρ. 5 — Ἀδετον φρ. 3,50.

Ἄλκιον τοῦ Κατακουζηνοῦ
Χρυσόδετον φρ. 2,50 — Ἀδετον φρ. 1,50.

Τόμος περιέχων 150 ποιήματα παιδικὰ, γαλικά, κατὰ τὴν ἀνάγκην πρὸς ἀπαγγελίαν.
Χρυσόδετον φρ. 2,50 — Ἀδετον φρ. 1,50.

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Περὶ γῆρας εἰς τὸν Καύκασον ἤθη, ἔθιμα περιπέτειαι Μετάφρασις Σοφίας Δήμου
Ἀδετον φρ. 1,50

ΒΑΙΤΑΝ ΖΕΡΑΗ

Περὶ γῆρας εἰς τὸν Καύκασον ἤθη, ἔθιμα περιπέτειαι Μετάφρασις Σοφίας Δήμου
Ἀδετον φρ. 1,50

Ἐπικολυρικὸν ποίημα ἐκτάκτου ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ Χριστοφόρου Σαμαρτῆ.
Τιμᾶται λεπτ. 50.

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ

Διήγημα διδακτικὸν μετὰ 25 εἰκόνων, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.
Μετάφρασις Σοφίας Δήμου

ΟΙΚΙΣΚΟΣ

Μετάφρασις Σοφίας Δήμου

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ἐπαγωγὸν καὶ διδακτικὸν διήγημα. Μετάφρασις Ἀρ. Π. Κουρτίδου
Ἀδετον φρ. 1,50

Η ΝΙΝΑ

Ἀμερικανικὴ μυθιστορία. Μετάφρασις Π. Γ. Φέρπου μετὰ 19 εἰκόνων.
Χρυσόφ. φρ. 5 — Ἀδετον φρ. 3,50

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Ἡ διδασκαλία περὶ τοῦ εὐγενικοῦ καὶ εὐπρεποῦς φέρεσθαι κατὰ τὰς διαφόρους κοινωνικὰς σχέσεις, συνταχθεὶς ὑπὸ Σοφίας Δήμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρίστων ἐυρωπαϊκῶν συγγραμμάτων. — Μέρους Α'. λεπτ. 60

Ἡ διδασκαλία πε

Συριανὴ Ἰππότα, χαίρω που αὐξάνει ὁλο-
 ὃ ζήλός σου. Τὴν πληροφορίαν σου δὲν δη-
 σίτω, διότι δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ἔλαβες
 ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν Δ. Δρίβαρ.

χαριστήση. Καὶ εἰς ἐμὲ εἶχε πολὺν καιρὸν
γράφῃ. Ἦτο ἀσθενής.
Ποῖος σου εἶπε, *Μέλα Διάβολε*, ὅτι ε
θυμωμένη μαζί σου ; Κάθε ἄλλο. Ἡ πρότ

ψευδώνυμον θέλει. διότι ὅλα αὐτὰ πο-
εἶνε ἐλεύθερα·) **Ψίθυρον τῶν Φυλ-**
Κεῖ αὐτὸ θὰ περάσῃ (Γ. Δ.) Τε

ὁ Γ. Α. Κογκαλίδης· μετὰ τὸν
Ὁρέων, Ἰππόστην τῶν Ἀθηνῶν
Ἰὼν τῆς Νυκτός καὶ Μελα.

Βασιλέα τῶν
 ῥ, Δύγεριόν,
 οἰκόν Ναύ-
 γραμματάκι σου !) Ἐλένη
 δου (ὀφείλεις τὰ ταχυδρομικὰ
 Μικρὰν Πιανίστραν τετραπλῶς

Π. Μπογιατζή
αυτὸς πρὸς τὴν
σου.) *Μήδειαν*

Βασιλέα τῶν
 ῥ, Δύγεριόν,
 οἰκόν Ναύ-
 γραμματάκι σου !) Ἐλένη
 δου (ὀφείλεις τὰ ταχυδρομικὰ
 Μικρὰν Πιανίστραν τετραπλῶς

Π. Μπογιατζή
αυτὸς πρὸς τὴν
σου.) *Μήδειαν*

